

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacya otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 18 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonensi bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkakrotnie po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francyi w Paryżu wyłączenie agencya p. A. d. a. m. a, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty. Redakcyja *Gazety Lwowskiej*, pragnąc wprowadzić w dziale feletonowym jak największą różnorodność i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytającej publiczności, zawiązała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. Oto szereg autorów, których prace: powieści, nowele, szkice, obrazy, zamieszczane będą w feletonie „Gazety”: Alces, Piotr Jaxa Bykowski, Hajota, dr. Antoni J., Zygmunt Kaczkowski, Edward Lubowski, Ostoja, B. Prus (Głowacki), H. Sienkiewicz, A. Wilezyński, Zacharyasiewicz.

kowicach, naczelnikowi stacyi kolejowej, Władysławowi Nowickiemu, w Podhajczykach koło Trembowli, hr. Roży Koziebrodzkiej, i w Zaleszanych c. k. ekspedytorce pocztowej, Maryi Watzka.

Ogłoszenie.

Z końcem czerwca 1885 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów, prowadzonych w uprzyw. austriacko-węgierskim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych, a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 4.250, t. j. w wal. austr. 4 462 zł. 50 ct.	
b) opiewających na w. a. 98,197.500 zł. — ct.	
Razem	98,201.962 50

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:

jednorońskich 66,202.494	
pięciorońskich 113,650.490	
pięćdziesięcioroń. 133,942.000 zł. — ct.	
razem	313,794.984 —

w ogóle 411,996.946 50

Wiedeń, 4 lipca 1885.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Dr. Franciszek Szrom.

prezydent.

Auray baron v. Königswarter.

członek komisyi.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 lipca.

Do licznych rozczarowań, jakich w ciągu ostatnich lat kilkunastu nie szczędziła stronnictwu Gwelfów polityka ks. Bismarcka, przybyło obecnie nowe i bezwątpienia jedno z najcięż-

szych. Sejm brunświcki, oraz regencya ustanowiona po śmierci księcia Wilhelma, wreszcie niemiecka rada związkowa odsądziły stanowczo księcia Cumberlanda, najstarszego syna byłego króla Hanoweru, od tronu brunświckiego, i tem samem załatwiły ostatecznie kwestyę, która od roku zajmowała uwagę nie tylko Niemiec, lecz i zagranicy. Pretensye ks. Cumberlanda były wprawdzie ze stanowiska legitymistycznego najzupełniej uzasadnione, a to raz na podstawie ustawy domowej, wydanej w r. 1831 przez księcia Wilhelma i Wilhelma IV, króla W. Brytanii i Hanoweru, jako głowy domu książęcego Brunświk-Lüneburg, następnie zaś na mocy konstytucyi brunświckiej. W myśl wzmiankowanej ustawy, rządy w państwach Brunświk-Lüneburg mają być w ten sposób dziedziczone, iż najpierw obejmują sukcesyę męzczy agnacji, wywodzący ród swój od Ottona Dziecka (Otto das Kind), jako pierwszego posiadacza tych księstw. Obecnie jednakże istnieją tylko dwie linie, idące od Ottona Dziecka: starsza kumberlandzka, reprezentowana przez królewicza hanowerskiego i jego czteroletniego syna, i młodsza, której przedstawicielem jest pięćdziesięcio czteroletni książę Cambridge. Ten ostatni zgłosił swoje prawa do tronu, chociaż tylko dla formy. Pierwszeństwo jednakże przysługuje bezwątpienia ks. Cumberlandowi, a prawa tego nie odmówił mu ani sejm, ani regencya brunświcka, ani znany wniosek pruski. Przyznając atoli to prawo podniesiono, iż następcą zmarłego ks. Wilhelma, mógłby otrzymać księstwo tylko takim, jakim było za jego poprzednika Tymczasem Brunświk od r. 1866 wchodzi w skład północno-niemieckiego związku, a od roku jest państwem związkowym ce-

sarstwa niemieckiego, tego cesarstwa, które na mocy swojej konstytucyi, obowiązującej także w Brunświku, nie zna samoistnego królestwa hanowerskiego. Kto przeto nie może—powiedziano w motywach—być niemieckim księciem związkowym, ten także nie może zostać panującym w Brunświku. Ks. Cumberland zaś, który nie uznał i protestował po kilkakroć przeciw stanowi rzeczy, wytworzonemu wypadkami z r. 1866 i 1871, a tem samem negował prawomocność konstytucyi cesarstwa, nie posiada prawnych kwalifikacyj na księcia związkowego, braku zaś tego nie może zastąpić osobiste prawo do sukcesyi. Podobno w sejmie brunświckim istniało do ostatniej chwili dość silne stronnictwo, które gotowe było popierać pretensye księcia Cumberlanda i dopiero gdy odczytanem tam zostało pismo, w którym książę oświadcza, iż trwa niezłomnie przy swoich prawach do Hanoweru i nie odstąpi od nich nawet w razie powołania go na tron brunświcki, zwolennicy księcia cofnęli się i oświadczyli się za poparciem wniosku pruskiego. Zresztą to co uchwalono w sejmie i niemieckiej radzie związkowej za wyraźnem zezwoleniem regencyi, odnosi się tylko do osoby samego księcia nie zaś jego potomstwa, któremu pozostawiono tym sposobem otwartą drogę do dochodzenia we właściwym czasie praw swoich. Okoliczność ta zaś gorszy najmocniej całą prasę liberalną, która wolałaby aby oświadczenie od tronu było nie osobiste, lecz odejmowało raz na zawsze możność osadzenia na tronie brunświckim którego bądź z członków rodziny księcia Cumberlanda. Powszechnem jest zdanie, iż wniosek pruski niedotykając kwestyi agnatów królewicza hanowerskiego, uwzględnił

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. dyrekcya poczt i telegrafów nadała posadę pocztmistrza w Wygodzie ekspedytorowi pocztowemu, Edwardowi Robertowi Rotterowi, dalej posady ekspedytorów pocztowych w Cisnej, ekspedytorowi pocztowemu, Janowi Smólskiemu w Marcini-

W GŁUSZY

(Ciąg dalszy.)

Zeby całkowiec odpędzić pokusę, pracował za siebie i za swego konia: narąbie drewna w lesie, uwiąże kilka sporych berwion do sani i ciągnie sam do chaty; ciężko, ciężko na wierzch wyłaza, w grzbiecie coś łuska; klnie wówczas jak z książki, ale wlecząc ciężar przez pięć wiorst i dalej. Sądził, że z krwawym potem i złośliwymi myślami wyjdzie z głowy, że powróciwszy, zje smaczno, zwali się na piec i zaśnie, jak marciwy. — Gdzie tam! Jadał dobrze, ale spać nie mógł. Ułożył się w najcieplejszym kącie na piecu, gdzie aż szumi od persaków i innego dobytku, okryje się kożuchem, spotnieje jak w łaźni; inny na jego miejscu, zasnąłby w mguceniu oka, on zaś przewraca się z boku na bok, kładzie się na grzbiecie, na brzuchu, ale o-zu zamknąć nie może!... W gardle piecze, przełyka ślinę, a gdy się zapas wyczerpie, złazi z pieca, pije jak wół i już o śnie nie myśli; bierze czapkę i wychodzi przed wrota, przez chwilę myśli: wypić dziś wódki, czy nie? Wie on dużo pięknych przypowieści o pijaństwie, sam nieraz bardzo mądrze o tem mówi, ale wie zarazem, że na trzeźwo nigdy jeszcze nie był tak wesołym, zadowolonym, nigdy mu na sercu tak lekko nie było, jak po jednej, jedniutkiej kwaterce! Jeżeli się waha, to tylko dlatego, że mu żal krwawych groszów, żal lnu i zboża, które oddaje prawie darmo. Nieraz też, spoglądając na karcznię, splota i szepcze:

— Bodaj cię jasny piorun spalił!

Piorun niszczył już nieraz chaty, trafiał w drzewa, w krzyże na cmentarzu, a

karczma jak stała, tak stoi. Zczerniała tylko, komin na dachu rozwalony, okna kazywe, szyby łatane łuczywem i deskami, zdalka wygląda jak pustka, gdyż drzwi od izby i od stodoły wiecznie otwarte; tylko resztki siana i słomy, gęste błoto z licznymi śladami kopyt, świadczą, że budynek zamieszkały przez ludzi. Wnętrze ohydnie plugawe; izba duża wprawdzie lecz ciemna, pomimo trzech okien: słońce brzydziło się tu zaglądając; ściany i sufit okopcone w górze, w dole zaś, z pod odłamanych kawałków widać zgniłe próchno i pleśń białawą; wzdłuż ścian ławy i stół długi; w jednym kącie czarny komin z ogromnym podpieckiem, na podłodze, ubitej z gliny, widoczne ślady kur i kozy, kałuże, za które byo odpowiedzialnem młodsze pokolenie Szmula; pachło tu śledziem, cebulą, nieokreślonym jakimś pieczywem, przedewszystkiem zaś nędzą i brudem. Jeśli było na świecie coś więcej cuchnącego, wstrętnego, to chyba druga izba, w której spijała cała rodzina. A jednak, w tej zgniłej norze ludzie nie tylko żyli, ale i umierali. Szmula nawet wcale nie narzekał na swoje mieszkanie, gdyż lepszego nie miał nigdy. Nim osiadł w karczmie, był kupcem wędrownym, a najcenniejszym towarem, jaki posiadał, były skórki zajęcze, reszta groszowe drobiazgi, cała skrzynka razem z workiem, w którym ją nosił, warta była parę rubli. Miał już wówczas żonkę i dwoje dzieci. Teraz interesu poprawiły się znacznie: ma dzieci ośmioro, handluje: wełną, skórami, lnem, gęśmi, zbożem, jajami, mięsem, serami; arenduje ogrody, sprzedaje wódkę i wodę. Zarobek z wyszynku wystarczająco może na sól i cebulę, gdyż karczma stoi w głuszy, daleko od wszelkiej większej drogi; służy tylko dla jednej, dla dwóch wsi najwyższej, z przejezdnych nikt tu nie zaglądał, przez

całych sześć lat raz tylko nocował tu Węgier z pakami i kilka razy zaledwo ekonom z sąsiedniego dworu na kieliszek wódki zajechał. Z wioski zarbek błahy: dwóch lub trzech stałych kundmanów, co to każdy dzień w tygodniu święcą jednostajnie, inni zaś pilnują święta i niedziel: w dniu powszednim latem wcale do karczmy nie chodzą, w jesieni tylko i zimą częściej zaglądają, upijają się jak należy tylko na wesele, chrzciny, lub po pogrzebie. Na uroczystości te wódkę sprowadzają sobie z browaru, gdyż według nich szmulowska „ieprawdziwa”. Na szczęście, żydowska natura już od czasów mamy i przepiórek, przywykła do bardzo skromnego posiłku: żyli jakoś, pamiętając, że w epoce zajęczych skórek było jeszcze gorzej. Szmula wierzył w swoje zdolności, a lękał się tylko konkurencyi; w życiu prywatnem, w rodzinie był milczącym, w publicznem zaś z chłopami jeszcze więcej milczący: dolewał i liczył, w przerwach między jednym a drugim, chodził po izbie pilnując, z pod oka swego interesu. Kiedy wśród zebranych powstawała sprzeczka lub bitwa, zmykał do drugiej izby. Przysiadł na łóżku, usłanem wysoko, nogi opierał w podłogę, z rękami w kieszeniach, z podniesionymi brwiami wpatrywał się w przeciwną stronę. Z dwóch kołosek, zawieszonych u sufitu, z niecek ustawionych w kącie, z łóżka nareszcie, odzywało się gardłowe sapanie dzieci. Zastłyszawszy zdławione chrapanie, Szmula zwracał oczy na kołosek, na niecki, lub też na sprząk jakiś, podobny do skrzyni, w którym spało aż dwoje:

— Nu, niech Bóg hoduje! — myślał według talmudu, po świecku zaś rzeczy biorąc, wolałby mieć trochę mniej tego błogosławieństwa.

W pierwszej izbie tymczasem przychodziło do zaciętej walki, goguci głos szewca

górował, zaprzeczały mu dwa basy i jeden tenor, kwateryki wybijały takt po stole. Szmula wstał, i cichutko, jak duch opiekuńczy, stanął na progu we drzwiach. Na ciemnym tle izby, pijący mogli widzieć białe rękawy jego koszuli, białe nogi i twarz bladawą, wykrzywioną złościwie. Błaszana lampka, zawieszona na ścianie między dwoma oknami, więcej dymiła niż oświecała, u sufitu snuły się kłęby sinego dymu, przy stole było ciemnowo. Wśród dziesięciu chłopów w siermiągach i czapkach biel. szewca w koszuli i płóciennych spodniach; wypił już trochę, kłótnia rozpaliła go do reszty, zdjął więc kurtkę i czapkę, krzychał i śmiał się na przemian. Rzecz szła o łysego konia Jakóba; basy wraz z tenorem utrzymywały, że ma już pięć lat, duży jest i piękny jak żaden inny w całej wiosce, szewca, według swego zwyczaju, zaprzeczał, mówiąc, że to źrebek, parszywe i w dodatku z kozłcem!

— Co tam gadać z pijakiem! — krzychał tenor w towarzystwie dwóch ochrypłych głosów — on teraz własnych nóg przeliczyć nie potrafi!

— Zkąd temu przybłędzie znać nasze konie, on chyba tylko na kradzionych zna się.

— Wiadomo, bezdomna bestya... — bombardowali całą siłą niezbitych argumentów w najślabsze strony wół pijanego biedaka!

— Ot, żonki swojej pilnowałby lepiej! — krzyknął bas, bluznąwszy przytem karczmemnym dwuznacznikiem.

Nie skończył jeszcze, gdy kwateryka szewca świsnęła mu nad głową! Było to hasło do boju! W mguceniu oka schwytał ktoś szewca za gardło, obalił na ziemię i huknął kolanem w piersi, aż się odezwało pod łóżkiem u Szmula! Wszyscy rzucili się ku szewcowi, przewrócono ławę z trza-

życzenie niektórych księstw związkowych, które pod tym tylko warunkiem były zdecydowane nie odmawiać mu swojego poparcia. Co się tyczy wreszcie pretensji księcia Cambridge, to niezastanawiano się nad nią w żadnym z ciał kompetentnych, już dla tego samego, iż książę nie należy do rodziny książąt niemieckich, a jako taki według interpretacji konstytucji Rzeszy nie może sprawować rządów w państwie należącym do związku niemieckiego.

Z odsądzeniem ks. Cumberlanda od tronu w Brunswiku wysuwa się znowu na plan pierwszy sprawa regencji w tym państwie. Powszechnem w tej mierze jest przekonanie, iż ostatecznego rozstrzygnięcia tej kwestyi nie należy rychło się spodziewać, i że na razie sprawować będzie rządy rada złożona po śmierci księcia Wilhelma. Tu i owdzie spotykamy się z domysłem, iż być może, że ustanowiona zostanie regencya, która aż do pełnoletności syna księcia Cumberlanda będzie w jego imieniu sprawowała w Brunswiku najwyższą władzę.

Sprawy krajowe

(Z dziedziny statystyki).

Małżeństwa w Galicyi i cyfra ludności, zdolnej do zawierania małżeństw, w latach 1878 — 1883. W jednym z ostatnich zeszytów czasopisma *Statistische Monatschrift* znajdujemy nadzwyczaj ciekawy szkic V. Kitza, przed stawiający cyfry małżeństw w Austrii, w porównaniu z cyframi każdorazowymi ludności, zdolnej do zawierania małżeństw. Ze szkicu tego wyjmujemy poniżej szczegóły dotyczące Galicyi, które nas bliżej mogą obchodzić:

Praktykowane dotąd często w statystycznych pracach przeciwstawianie cyfry zawartych małżeństw do ogólnej cyfry ludności w kraju lub państwie, nie daje dokładnego wyobrażenia o frekwencji małżeństw. Stąd też słusznie chwyciono się ostatnimi czasy, celem zbadania tejże, nowej metody, a to: porównania cyfry zawartych małżeństw z każdorazową cyfrą ludności męskiej i żeńskiej, zdolnej do zawierania małżeństw. Ogólna bowiem cyfra ludności w kraju, składa się w części znacznej z osób małoletnich, niezdolnych jeszcze do zawierania małżeństw, dalej z osób już żonatych lub zamężnych, a dopiero w najmniejszej części może właśnie z osób, będących rzeczywiście w wieku, zdolnym do zawierania małżeństw, stanu wolnego, owdowiałych lub separowanych. W Austrii pozwolił dopiero ostatni spis ludności z r.

1880 te grupy ze sobą porównać i zestawić cyfry ludności, zdolnej do zawierania małżeństw, z cyframi małżeństw zawartych. Szkoda tylko że taki spis podać może cyfry na rok ledwo i że cyfry te zaraz w latach następnych wykazują ogromne fluktuacje (jak to się okazało poniżej z dat za sześćdziesiąt lat 1878 — 1883). Jak łatwo bowiem pojąć, parę lat z większą cyfrą małżeństw zmniejsza natychmiast znaczną cyfrę ludności, zdolnej do zawierania małżeństw w kraju, zarazem zaś zawarte właśnie w znacznej ilości małżeństwa powiększają wkrótce niezmiernie liczbę urodzin, a tem samem, cyfrę ludności do zawierania małżeństw, niezdolnej... Stąd też, gdy statystyka wykazuje po roku obfitującym w małżeństwa, parę lat z małą cyfrą tychże, nie trzeba tego zaraz kłaść na karb mniejszej frekwencji małżeństw, lecz po prostu na karb — mniejszej ilości osób, zdolnych do zawierania małżeństw. I inne także przyczyny mogą wpływać na zmniejszenie cyfry małżeństw. Tak n. p. działają w tym kierunku: większa śmiertelność dzieci w pewnym okresie lat, która pociąga za sobą w przyszłości mniejszą cyfrę osób w wieku, zdolnym do zawierania małżeństw, emigracya, zwłaszcza osób stanu wolnego i t. d. Mimo tych wszystkich niedogodności jednak, porównanie zawartych małżeństw z cyfrą osób, zdolnych do zawierania małżeństw, daje zawsze lepsze rezultaty, jak porównanie tych tylko z ogólną cyfrą ludności w kraju, i dlatego tej drogi chwycił się też autor szkicu, z którego czerpiemy daty poniżej zamieszczone. Jeszcze tylko słów parę co do pojęcia „wieku zdolnego do zawarcia małżeństwa“.

Wedle ustawodawstwa austriackiego, wolno każdemu, bez różnicy płci, samowolnie sobą kierować co do zawarcia małżeństwa, dopiero z dojsiem do pełnoletności, to jest z ukończonym rokiem 24 życia Dzieci i niedorośli do roku 14go życia nie mogą zawierać małżeństwa weale, podczas gdy u małoletnich od 14go roku życia do pełnoletności potrzebne jest dla zawarcia małżeństwa zezwolenie rodziców lub opiekunów. Te ostatnie wypadki są w Austrii bardzo częste, zkad też słusznie można uważać należących do „wieku zdolnego do zawarcia małżeństwa“, w płci męskiej tych, którzy ukończyli 18 lat, w płci żeńskiej te osoby, które doszły do lat 15, przy ostatnim bowiem w spisie ludności skonstatowano w latach tych bardzo wiele osób żonatych już a względnie zamężnych. Niepodobna natomiast oznaczyć granicy „wieku zdolnego do małżeństwa“ w górę, zdarza się bowiem, iż osoby 80-letnie, a nawet starsze, zawierają jeszcze niekiedy małżeństwa. Lecz są to wypadki odosobnione i tak rzadkie, że na ogólny rezultat statystyczny nie wpływają.

Mając na pamięci to określenie „wieku zdolnego do zawierania małżeństwa“ przypatrzmy się cyfrą osób doń należących, wedle spisu z r. 1880, w Galicyi, a w innych prowincjach Cislitawii

Weźmy najpierw cyfry absolutne. Na ogólną cyfrę ludności męskiej Galicyi, wynoszącą 2,934.595 osób, przypa-

da nieletnich w wieku do lat 18, a zatem w wieku niezdolnym do zawierania małżeństw: 1,248.455, natomiast w wieku po nad lat 18, zatem zdolnych do zawierania małżeństw, 1,686.140, a mianowicie wolnych, wdowców, separowanych 593.258, żonatych zaś 1,092.882.

Są to — odpowiednio do większej liczby ludności Galicyi — najwyższe cyfry absolutne w całej Monarchii.

Zbliżają się do nich swemi cyframi, Czechy, które na 2,677.932 ludności męskiej, liczą 1,048.264 nieletnich do lat 18, zatem niezdolnych do zawierania małżeństw. zaś 1,629.668 w wieku po nad lat 18, zdolnych do wejścia w związki małżeńskie.

Austria Niższa, na 1,151.111 ludności męskiej, liczy osób pierwszej kategorii, t. j. w wieku nieudolnym do małżeństw, 381.889, w drugiej zaś, t. j. zdolnych do związków małżeńskich, 769.222, a mianowicie stanu wolnego, wdowców, separowanych 387.558, żonatych zaś 381.664.

Kraina, na 229.816 ludności męskiej, liczy w pierwszej kategorii: 89.356 osób, w drugiej 140.460, między temi ostatnimi, wolnych, wdowców, separowanych 67.862, żonatych 72.598.

Dalmacya, na 239.631 ludności męskiej, ma w pierwszej kategorii: 91.391 osób, w drugiej 148.240, między temi ostatnimi, wolnych, wdowców, separowanych 64.164, żonatych 84.076.

Najniższe, cyfry absolutne wykazują Salzburg i Vorarlberg. Pierwszy, na 80.780 ludności swej męskiej, liczy osób pierwszej kategorii 25.227, drugiej 55.553, między temi ostatnimi 34.268 wolnych, wdowców, separowanych a 21.285 żonatych.

Vorarlberg zaś, na 52.275 swej ludności męskiej, liczy osób pierwszej kategorii 17.865, drugiej 34.410, między temi ostatnimi 19.563 wolnych, wdowców, separowanych, a 14.847 żonatych. (C. d. n.)

w. t.

KORESPONDENCYE

Kraków, 6 lipca.

(=) Z początkiem października b. r., rozpoczęcie się stopniowa przemiana krakowskiej Akademii przemysłowo technicznej, na c. k. wyższą szkołę przemysłową. Zadaniem tej instytucyi będzie dostarczyć krajowi techników-przemysłowców, nie stojących wprawdzie na tym stopniu wykształcenia, jakie nabywa ukończony uczeń szkoły politechnicznej, lecz dostatecznie uzdolnionych do samodzielnej pracy praktycznej w zakresie budownictwa, przemysłu mechanicznego lub chemicznego. Stosownie do tego zadania, dzieli się nauka w tejże szkole na trzy wydziały fachowe: a) szkołę budownictwa, b) szkołę mechaniki, c) szkołę chemii technicznej. W każdym z tych trzech wydziałów nauka trwa lat cztery. Pierwszy kurs wspólny dla wszystkich trzech wydziałów, jest niejako przygotowawczym następnym zaś trzy są kursami fachowymi:

skiem, dwie odłamane nogi potoczyły się ku ścianie; wśród zamieszania nie zwrócono uwagi na te pierwsze ofiary walki.

— Bij! wał pohańca! — krzyżeli — będzie on tu naszym koniom od parszywych źrebiąt wymyślał! Wałaj! mocniej... ot tak... po gębie brechacza! ryczeli zagrzani wódka i jakąś nieokreśloną zawziętością. Rozbudzone żądzięta krzyknęły chórem: od piskliwej kołyski, aż do wrzaskliwego wyrostka, nie brakowało ani jednego tonu! Wrzawa wzrastała. Tymczasem tenor dusił szewca, kłęcząc na piersiach, jedną ręką ścisnął za gardło, drugą bił w zęby zawzięcie! inni szturchali nogami w bok albo w ramię, dwóch pochyliwszy się, uderzyło pięścią w plecy tenora! Krew kipiała, dzika natura rozhułała się na dobre. Zbiliby teraz anioła bożego, żeby zamierzył pojeździć ich samych z sobą! Szewce kręcił się jak wał, kasał za ręce, drapał po twarzach, w końcu jęknął głucho.

— No dosyć już — krzyknął bas — eh dosyć! powtórzyle chorem. Jeden z gromady schwytał szewca za rękę i wyciągnął na środek izby, wówczas zaledwo spostrzegli, że z rozbitego nosa krew lała się strumieniem, na czole też miał dwie krwawe blizny. Tenor wciąż jeszcze kopał go nogą w bok i pod brodę; Szmul zbliżył się do walczących:

— Marcinie... — szepnął do ucha tenora — dość już... zabiliscie, a co teraz będzie... kryminał — zabójstwo!... oj!

— Kryminał, zabójstwo! — odezwało się głucho echem w pijanych głowach! Oprzytomnieli nagle. Każdy jeszcze trzymał zaciśnięte pięści i pewnym był, że choć jednym kułakiem poczęstował zabitego. Stali oszołomieni, jak po gwałtownym uderzeniu obuchem. Szmul schwytał wiadro i chlusnął wodą na leżącego. Szewce

westchnął, otworzył oczy. W tejże chwili do izby wpadła Natalia!

* * *

Szewce zmarł, przeleżawszy dni parę bez zmysłów. W skutek tego w wiosce wszyscy pochurnieli trochę; wiadano, że gdyby zmarły miał choć żywą duszę z krwawych, oprócz żonki oszalałej z żalu, albo żeby Szmul chciał gadać — śmierć ta nie uszłaby na sucho!... Zmarły miał sińce na piersiach, na grzbiecie, brakowało mu dwóch zębów z przodu, na czole dwie czarne plamy — niewiadomo wprawdzie od czyjej pięści, gdyż każda jednostajne ślady zostawia, ale mogliby odpowiadać wszyscy obecni w karczynie, tem więcej, że żaden nie wiedział z pewnością, w jakim stopniu był winien lub niewinny! Miecził tedy wszyscy, nie oskarżano nikogo wyłącznie; szepłali tylko między sobą. W skutek tych szepłów, Szmul dostał krowę z cielęciami i zboża wszelkiego po trochu; szewca zaś pochowano wspólnymi siłami naprzeciw karczemnych okien, między kilku jodłami na wzgórzu; wdowę i chłopaka obdarzyli czem mogli; nawet dziury w chacie pozalepiali z większego i kilka wozów drewnianych złożyli przy jej drzwiach we młynie. Pokwitowawszy z przeszłością, zaczęli żyć po dawniejszemu, a gdy upadł pierwszy śnieg i zakrył świeżą mogiłę, o szewcu zapomniano zupełnie! Wdowy nikt nie żałował: wiadano, że z mężem miała życie nędzne, teraz zaś głodu przynajmniej nie zazna przez zimę, na wiosnę zaś pójdzie na służbę gdziekolwiek. Marcin tylko nie mógł wrócić do dawnego spokoju; wódki do ust nie brał, pomimo to że Szmulem żył w dobrych stosunkach; krowę i kozę jego na przechowanie wziął, żyto jego do młyna

woził; a raz, gdy podczas najgorszej drogi żyd potrzebował odwiedzić zakupiony towar do miasta o mil piętnaście, Marcin swego konia mu dał i z powrotem obowiązał się jeszcze przywieźć soli kilka pudów, wódki beczkę i dwoje starych żydów: matkę Szmula i ojca Szmulowej! A za wszystko klepał go żyd po ramieniu mówiąc:

— Ty dobry człek! żeby nie jeden twój grzech, ty byłbyś najlepszy człek w wiosce! mój ojciec będzie miał skrzynkę, a matka dwie pierzyny; nu, a jeśli tam jeszcze jaki węzełek dołożą... czy to wielka rzecz? Ty zdrów chłop, pójdiesz piechotą, a jak nogi zabolą, to usiądź sobie na wozie: gospodarz własnemu koniowi ciężaru nie doda! Marcin wrócił szczęśliwie, ale w parę dni potem stracił konia, i tylko tym sposobem uwolnił się z niewoli żydowskiej. Ze Szmulem zerwał na zawsze, za to coraz częściej zachodzi do młyna. W wiosce zaczęli gadać, że pewno ożeni się z Natalią. Miesiąc już upłynął od śmierci szewca, wypłakała i zapomniiała, a teraz Bóg jej szczęśliwą dolę zysła! Baby tylko o tem gadały: zdrość i podziwienie poruszały wszystkie usta, kręciły głowami z niedowierzaniem.

— Szczęś krów ma, parę wołów, konia pięknego kupił, wszelkiego dobra w skrzyni i w swirnie, najbogatszy gospodarz w wiosce!

— A ona wdowa...

— Po dwóch mężach! dopowiadała najłagodniejsza.

— Z chłopcem! chuda jak kość... zezerniała!

— Eh, to chyba nieprawda! Nie wiedziały aż do ostatniego dnia.

(Dokończenie nastąpi.)

OSTOJA.

Na pierwszy kurs mogą być przyjęci kandydaci, którzy ukończyli 14-ty rok życia i okazał przy egzaminie wstępnym takie wiadomości, jakich się wymaga od uczniów, wstępujących do 4-jej klasy szkół średnich.

Nauka przedmiotów fachowych będzie miała kierunek praktyczny, zastosowany do potrzeb krajowego przemysłu. W technologii chemicznej i mechanicznej, traktowane będą przede najobszerniej fabrykacye, mające u nas najwięcej widoków rozwoju, jako to: wyroby przemysłu naftowego, gorzelnictwo, piwowarstwo, cukrownictwo, garbarstwo, młynarstwo, przedzielnictwo, tkactwo, fabrykacya maszyn i narzędzi rolniczych i t. p.

W obec usiłowań, zmierzających do rozbudzenia przemysłu krajowego, w obec przepełnienia, jakie panuje w innych zawodach, i w obec rychlejszych widoków zdobycia dla siebie egzystencji do życia, spodziewać się można, iż frekwencya w tej zreformowanej w praktyczny sposób szkole, rychło się zwiększy. Po skończeniu nauk w tej szkole, 18 lub 19-letniemu młodzieńcowi, otwiera się od razu praktyczna karyera, a w krótkim stosunkowo czasie będzie on mógł osiągnąć niezależne i pod względem materyalnym korzystne stanowisko.

Przed kilku dniami odbyło się w naszym mieście walne zebranie członków Tow. św. Łukasza, w którym wzięli także liczny udział członkowie Kółek rolniczych zgromadzeni na zjeździe. Posiedzenie zagał wiceprezes Towarzystwa hr. Antoni Potocki, poczem sekretarz dr. Stanisław Tomkiewicz odczytał sprawozdanie z całorocznej działalności wydziału. Wspomniał wprawdzie o reformach zaprowadzonych w zarządzie i w administracyi, zawiadomił, iż na premium na r. 1884 wykonano 4 wizerunki św. (Najśw. Serca Pana Jezusa według obrazu monachijskiej szkoły w katedrze lwowskiej, św. Józefat według starożytnego portretu ruskiego, bł. Michał Gedrojc według obrazu w kościele Marków w Krakowie i św. Salomea), których wzory wykonał p. Cynk, profesor szkoły sztuk pięknych. Na pamięć za r. b przygotowuje wydział pamiętkę pierwszej komunii św. w styczniu.

Oprócz premii wykonanym został w ciągu roku 1884 obrazek większy ścienny kolorowany, przedstawiający zdjęcie z krzyża Chrystusa Pana, według płaskorzeźby Wita Stwosza w ołtarzu Maryackim w Krakowie. Obraz ten przeznaczony na handel i nadzwyczaj tani, bo tylko 10 centów kosztujący, oprawiony w ramy, może stanowić ozdobę chat włościańskich, a koszta nakładu jego pokryte zostały z jednorazowej zapomogi Wydziału krajowego, na wydawanie obrazów ludowych głównie przeznaczonych.

Wydział Towarzystwa św. Łukasza chce młodych malarzy naszych pobudzić do poświęcenia się religijnemu kierunkowi sztuki, rozpiął w ciągu ubiegłego roku dwa konkursy, każdy z jedną nagrodą w kwocie 100 złr., dla uczniów szkoły sztuk pięknych przeznaczoną. W drugim z nich (św. Benedykt) pół nagrody uzyskała praca p. Daniszewskiego. Wydział znacznie rozszerzył zakres stosunków swoich, mianowicie wszedł w bliższe i na wzajemnych korzyściach oparte związki z „Macierzą“ we Lwowie, z „Tow. dzieł ludowych“ tamże, z wielu księgarzami nietylko w Galicyi, ale i w innych częściach Polski, oraz z Tow. kółek rolniczych. Do najradośniejszych zaś faktów, zalicza świeże przystąpienie do grona członków Towarzystwa, Najprz. ks. metropolity Sembratowicza.

Po tem sprawozdaniu zdawał profesor Łuszczkiewicz, jako członek komisji artystycznej szczegółowo sprawę z zamówień i prac artystycznych, któremi kierował. Prac takich było w ogóle dwadzieścia kilka. Były między niemi zamówienia obrazów, rzeźb, wyrobów złotniczych, dekoracyi wnętrza kościołów, było dawanie rad i wskazówek przy budowie kościołów, stawianiu ołtarzy, restauracyach i t. d., przyczem członkowie komisji artystycznej nieraz i dalsze próby ze przedsiębrali. Do ważniejszych takich spraw artystycznych, za pośrednictwem Tow. św. Tomasza dokonanych, zaliczyć wypada wielki i kosztowny obraz ołtarzowy o sukniach z kutej blachy srebrnej, zamówiony przez jednego włościanina, dekoracyę ołtarza i presbiterium kościoła w Minodze, obraz ołtarzowy św. Anny do kościoła w Poniecu, oraz dwie akwelle, św. Ludwik i św. Elżbieta, przeznaczone przez rodzinę ks. Sanguszków dla spokrewnionej z niemi pary nowożeńców w Belgii.

Następnie w obszernym, pięknym i popularnym wykładzie, objaśniał ks. Skrochowski zgromadzonemu cel i zadanie Tow. św. Łukasza, tudzież tłumaczył warunki religijnego piękna i zachęcał do kupowania obrazków religijnych, robionych przez chrześcian, a ostrzegwał przed spekulacyą żydowską. Skarbnika p. Stryjeńskiego uwolniło zgromadzenie od czytania sprawozdania kasowego i potwierdziło przez akla-

mację dotychczasowy skład wydziału na rok następny, z tą zmianą, aby na miejsce dwóch członków, którym stosunki rodzinne i majątkowe prawdopodobnie nie dozwolą nadal mieszkać w Krakowie i czynny brać udział w pracach wydziału, zaprosić do tegoż wydziału ks. Borsuka, proboszcza ruskiego obrz. przy kościele św. Norberta w Krakowie, oraz p. Władysława Wołodkowieca, właściciela dóbr.

SPRAWY MONARCHII

(Projektowane połączenie się klubu hr. Hohenwarta z klubem ks. Liechtensteina. — Zjazd historyków węgierskich w Peszcie.)

Dobrze częstokroć poinformowana o tem co się dzieje w łonie prawicy, wiedeńska *Oesterr. Corresp.*, donosi, że zamiar zlania klubu prawego środka (hr. Hohenwarta) z klubem środka (ks. Liechtensteina) coraz więcej zyskuje gruntu. Niemiecy konserwatywni postawili pragną tego zjednoczenia, wszakże pod warunkiem, żeby w klubie Hohenwarta wybrany został wiceprezydentem ks. Alfred Liechtenstein, albo inna odpowiednia osobistość z niemieckich krajów alpejskich, która by specjalne życzenia niemieckich konserwatystów reprezentowała wobec ministerstwa w klubie i w komisjach. Okoliczność, iż w klubie hr. Hohenwarta życzenia niemieckich konserwatystów nie zawsze były odpowiednio uwzględnione, spowodowała utworzenie klubu Liechtensteina. Ale względem na jedność partii i na wymagania taktyki parlamentarnej, nakazuje podobne połączenie się. W ciągu lata odbędą się zapewne narady w tym przedmiocie.

Z okazji krajowej wystawy w Peszcie zapowiedziano na lato liczne tamże kongresy. Wybitne wśród nich miejsce zajmuje otwarty przedwczoraj zjazd historyków węgierskich, który zagał biskup Arnold Ipolyj. Zaznaczył on w przemowie, iż madziarska narodowość czerpie żywotne siły ze swojej tradycji i historii, i tak samo jak dźwignęła się z upadku w skutek swojego historycznego poczucia, tak samo i nadal rozwijać się będzie w myśl swoich historycznych tradycji. Tymczasem szerokie pole badań dziejowych leży jeszcze prawie odłożonym, zaniedbanym przeto w tym kierunku należy z rozważą i energią naprawić a nadto wzbudzić zapał do studiów historycznych przez umiejętne pielęgnowanie nauk historycznych w zakładach naukowych.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(W sprawie brunswickiej.)

Z Brunswiku piszą pod d. 4. b. m. do *National Ztg.*: Z wiarygodnego źródła dowiadujemy się, iż toczące się od dłuższego czasu układy pomiędzy osobami mającymi pretensje do spadku po księciu Wilhelmie brunswickim a księciem Cumberlandem i królem saskim zostały już ostatecznie i pomyślnie doprowadzone do końca. Zeszłej srody odbył się zjazd pełnomocników stron interesowanych przy czem uregulowano w drodze polubownej kwestyie sporne. Dr. Windhorst zastępował przy tej sposobności ks. Cumberlanda, gdy natomiast radca sprawiedliwości Oehme z Lipska bronił sprawy króla saskiego. Jako pełnomocnik czterech stron rozszczył pretensje do spadku, mianowicie księżnej Hohenzollern-Sigmaringen, księżnej Hamilton, księżnej Maksymilianowej Bawarskiej i księcia Aleksandra Heskkiego fungował radca sprawiedliwości Lotheissen z Darmstadu. Ugoda nastąpiła na podstawie mającej się wypłać bezwzględnie kwoty ryczałtowej, w zamian za co strony oświadczyły, iż odstępują od procesu, nie będą starały się obalić testamentu ks. Wilhelma i uznają ks. Cumberlanda i króla saskiego jako jedynych prawomocnych spadkobierców. Układ został natychmiast podpisany przez pełnomocników, poczem wymieniono dokumenta ratyfikacyjne. Wysokość sumy wypłaconej stron nie jest jeszcze dokładnie znana, utrzymują jednakże, iż każda z nich otrzymała przeszło milion marek.

Braunschweiger Tageblatt zamieszcza wyciąg z korespondencji między gabinetem brunswickim, a ks. Cambridge, który jako krewny zmarłego księcia, wystąpił z pretensją do regencji w czasie bezkrólewia. Na pierwszy list księcia w tej sprawie odpowiedział minister Goertz, że rząd nie może dać na razie stanowczej odpowiedzi, ponieważ oprócz konstytucji brunswickiej, trzeba w tym razie mieć na względzie także ustawy cesarstwa. Na to odpisał ks. Cambridge, że w obec prawdopodobnej zwłoki, której cała sprawa może uleżeć, widzi się zniwolonym zastrzedz sobie prawa do regencji, ażeby go w przeciwnym razie nie zaskoczyło przedawnienie. Minister Goertz zbijał w swym na-

stępnym liście wywody ks. Cambridge, dowodząc, że według konstytucji regencya dopiero wówczas wchodzi w swe prawa, gdy prawowity następca tronu nie może objąć rządów; ponieważ zaś dopiero w rok po śmierci księcia nastąpi chwila, w której na mocy ustawy jego następca powinien bezwzględnie zająć tron, przeto rząd brunswicki nie poczuwa się do obowiązku uprzedzenia wypadków i przedwczesnego rozstrzygnięcia w tej sprawie. P. Goertz dodał w dalszym ciągu swego pisma, że nawet po upływie roku rząd brunswicki nie będzie mógł odpowiedzieć na odezwę księcia — gdyż dziedzictwo tronu nie jest wyłącznie sprawą krajową i nie może być załatwioną bez porozumienia się z władzami cesarstwa. Ostatni list ks. Cambridge do p. Goertza, stanowiący koniec całej korespondencji, stwierdza jego prawo do regencji, a ewentualnie do dziedzictwa tronu i majątku zmarłego księcia. Powyższa korespondencya zasługuje z tego względu na uwagę, iż ks. Cambridge, synowiec króla angielskiego Wilhelma IV, jest stryjecznym bratem królowej Wiktorji.

(Szezwik-Holsztyn.)

Dzienniki berlińskie doniosły, że w czasie pobytu ministra oświecenia Gosslera w Hadersleben, przywódcy tamtejszego stronnictwa duńskiego wręczyli mu petycję, w której uskarżali się na pomijanie języka duńskiego w szkołach. Obecnie dzienniki Szezwiku północnego podały odpowiedź ministra na petycję, udzieloną deputaty duńskiej w dniu 17 czerwca. Minister oświadczył, że nie może uznać za uzasadnioną skargi o zaniedbaniu języka duńskiego w szkołach okręgu Hadersleben i dla tego nie robi żadnej nadziei zmiany stosunków istniejących. Minister starał się osobiście zbadać rzeczywiste stosunki szkolne w Hadersleben i okolicy, był kilka razy na wykładach w szkole i przekonał się, że „język duński znajduje tak nadzwyczajne uwzględnienie, iż przekracza nawet miarę potrzeby, zwłaszcza wobec dzieci, które w domu mówią językiem niemieckim“. Z odpowiedzi tej niezadowolone są dzienniki duńskie i przebież, żeby minister mógł być wyrobić sobie własne i samodzielne przekonanie o potrzebie ludności, a to z tego powodu, że nie zna języka duńskiego. Jeden z korespondentów szezwickich do *Vossische Ztg.* pisze o tej sprawie: „Minister oświecenia przyznał wprawdzie w zasadzie równouprawnienie języka ojczystego Duńczyków, ale w praktyce przedstawia się ta sprawa inaczej. To pewna jednak, że gdyby Duńczycy kwestji językowej nie używali za narzędzie agitacji politycznej, to uzyskaliby może łatwiej pewne koncesje w okręgach, zamieszkałych przez samą ludność duńską. Dopóki jednak kwestyę języka poczytywać będą za polityczną, zawsze źle na tem wychodzić będą, jakkolwiek nie jest życzeniem ani rządu, ani narodu pruskiego, żeby Duńczyków pozbawiali ich ojczystego języka. W pierwszej połowie bieżącego miesiąca, odwiedził ma Szezwik-Holsztyn minister Puttkamer, a podróży tę uważają jako zapowiedź reformy administracyjnej, która się dotychczas rozbiła o opozycję sejmiku krajowego i opozycję szezwicko-holsztyńskich deputowanych do parlamentu.

Główną przyczyną opozycji była chęć stworzenia przez rząd sztucznej posiadłości większej i zniesienie naczelników gminnych. W zachodniej części tej prowincji nie ma weale wielkich posiadłości, ale są natomiast świadomi swoich celów, majątni i ambitni włościanie. Samorząd jest tam tak rozwinięty, a zasada równouprawnienia tak się zrosła z obyczajami przez wiele stuleci, że należałoby poczytać za krok wstecz, gdyby zechciano te historyczne stosunki przeobrazić ze względów biurokratycznych. P. Puttkamer będzie miał sposobność zbadać na miejscu te stosunki, ale trudno, żeby dla swoich zapatrywań pozyskał przychylną ludność. Wątpimy także, żeby sejm prowincjonalny zechciał zmienić swoje zapatrywanie, chociaż, jak przewidują tutaj, rząd pruski nie będzie pytał o zdanie sejmiku prowincjonalnego, a we własnym znajdzie większość potrzebną.

(Z Petersburga.)

(Zniesienie podatku pogłównego.)

Piszą do jednego z dzienników berlińskich: Zainicyowane manifestem z dnia 2 marca 1861 zniesienie poddaństwa w Rosyji, zostało zupełnie dokonane dopiero dnia 29 czerwca b. r. Chłop rosyjski, chociaż osobiście wolny, był przykuty w rzeczywistości do swojego zagonu instytucyą podatku pogłównego. Ściągnięcie tej daniny należało do gmin, które były odpowiedzialne za całą kwotę, przypadającą na każdego z ich członków. Ci zaś, którzy pozostawali z tym podatkiem w zaległości, nie mogli otrzymać pasportu, ani ruszyć się po za obręb swojej gminy; a właśnie liczba osób w ten sposób proskrybowanych była bardzo

znaczną. Położenie chłopu rosyjskiego w ogóle nie jest zbyt świetnym; wiszą nad nim ciężary indemnizacyjne i liczne stałe i niestałe podatki. Zatrzymując przeto sposobem przymusowym, niejako za karę w gminach liczne żywioły wraz z ich rodzinami, pomnażano tylko proletaryat, odbierano proskrybowanym możliwość szukania gdzieindziej polepszenia swojego losu i utrudniano zatrudnianie okolic, nieposiadających do obróbki pustek rąk dostatecznych. Podatek pogłówny zresztą wzrósł z biegiem czasu do bardzo znacznych rozmiarów, dotykał ciężko klasy stosunkowo ubogiej, a to tembardziej, iż opodatkowani byli podzieleni w sposób nieracjonalny, mechaniczny, na różne kategorie, opłacając corocznie od 19 kopiejek do 3 rubli 32 kopiejek od głowy, a zdarzało się bardzo często, iż najmniej zamoznych zaliczano do najwyższego stopnia. Bardzo szkodliwie oddziaływał ten podatek pod względem politycznym. Dotknięta nią ludność czuła się wobec innych klas społeczeństwa niejako wyjętą z pod prawa, czuła się wobec zasady równouprawnienia boleśnie dotkniętą, a to wszystko dawało emisarjuszom partji przewrotu dobrą sposobność do propagowania drożnej agitacji i siania pomiędzy ludnością niezadowolenia. W każdym razie podatek pogłówny tworzył przedział pomiędzy stanem włościańskim a innymi klasami społeczeństwa.

Prasa rosyjska poczytuje w ogóle za wielką zastęgę ministrowi skarbu Bungemu, iż umożliwił ostatecznie uchylenie tego podatku, pochodzącego jeszcze od Piotra I. Władca ten, wprowadzając podobną daninę, miał z jednej strony na celu przykucie chłopów do roli, z drugiej zaś podniesienie dochodów państwowych, które wówczas wynosiły wszystkiego trzy miliony rubli. Tak tedy usiłowano napełnić pustą kasę przez opodatkowanie najuboższej klasy ludności, a już to samo świadczy, iż podatek ten był istotnym ciężarem dla tych, którzy zostali nim dotknięci. Jak w pierwszym rzędzie fiskalne względy były początkiem tego podatku, tak też z fiskalnych powodów nie przystępowano długo do jego zniesienia. Ostatnimi czasy, podatek ten przynosił skarbowi 50 milionów rubli. Minister Bunge starał się przed jego zniesieniem obmyśleć nowe źródła dochodu, któreby mogły wyrównać ubytkowi, i w tym celu wprowadził stopniowo opodatkowanie przedsiębiorstw przemysłowych, kapitałów, dalej podniósł taryfę cłową i różne niestałe opłaty. Mynem jest twierdzenie, jakoby przez zniesienie podatku pogłównego, zostały dotknięte jedynie klasy przywilejowane. Ubytek ten pokrywa w znacznej części włościanin, tylko w formie zmienionej i nie w tych rozmiarach, jak się to działo dotychczas.

KRONIKA

— JE. Pan Namiestnik, Filip Zaleski, wyjechał wczoraj do Wiednia.

— JE. hr. Alfred Potocki powrócił wraz z Małżonką do Lwowa, z podróży na Wołyn.

— JWP. Wiceprezydent Namiestnictwa, H. Loebel, bawiący na urlopie, przybył na dni kilka do Lwowa.

† Aleksander ks. Württemberg, zmarły wczoraj w nocy w Tüffer, w Styryi, c. k. generał kawalerji w stanie spoczynku, urodził się 9 września 1804 i ożeniony był od r. 1835 z hrabianką Klaudyą Hohenstein, która w r. 1841 umarła. Księżę A. Württemberg był właścicielem pułku huzarów nr. 11, właścicielem wielkich wstęg orderów św. Szczepana i Leopolda, oraz wielu zagranicznych.

† Józef Przygodzki, inżynier kolei Karola Ludwika, jeden z najwybitniejszych inicjatorów budzącego się w kraju ruchu około podniesienia przemysłu, niestrudzony opiekun zwłaszcza domowego przemysłu tkackiego, po dłuższej chorobie umarł w naszym mieście w 45 roku życia.

— Przeniesienie siedziby urzędowej Król. kroacko-słowieńsko-dalmatyński rząd krajowy ze względów służbowych przeniósł siedzibę urzędową wicezupaństwa Krapina-Toeplitz, w hrabstwie waradzyńskim, z S. Križ (Zacretje) do Krapiny. Wicezupaństwo to na przyszłość nosić będzie nazwę „krapiański“. Czynnosc swoje urzędowe rozpoczęło ono z dniem 1 b. m.

— „Lutnia“ nasza, która zawsze i wszędzie spieszy chętnie tam, gdzie chodzi o czyn obywatelski, lub niesienie pomocy niebezpieczliwym, we czwartek, dnia 9 b. m. urządziła na dochód pogorzalców miasta Horodenki, w ogrodzie Kisielki nad stawem, nadzwyczajną produkcję wokalnoinstrumentalną, połączoną z zabawami, jak rzucanie piłki do kosza, strzelanie do celu, granie w kręgle o premię i t. p. Prawdziwą ozdobą urozmaiconego programu będzie niezawodnie wykonanie iszej części słynnej: „Pustyni“ Dawida, jakoteż dwóch chorów męskich, odpiewać się mających na oświetlonych i udekorowanych czołnach na stawie. Piękne utwory instrumentalne

odegra znana naszej publiczności orkiestra wojskowa pułku 9, br. Packeny, pod osobistem kierownictwem ulubionego kapelmistrza p. Maurycego Falla. Punktem przyciągającym koncertu instrumentalnego, z pewnością będzie charakterystyczna transkrypcya „Ochsa“, na temat znanej pieśni, ułożonej wedle stylu 12 kompozytorów. Zarząd „Lutni“, pragnąc umożliwić wysłuchanie znakomych muzycznych utworów i przyczynienie do celu dobroczynnego szerzej publiczności, zniżył cenę wstępu od osoby na 30 ct., zaś cenę biletu familijnego dla 4 osób, na 1 zł. — Biletów nabyć można od dzisiaj w sklepie p. Ignacego Drexlera, plac Kapitulny 1, 2, a w dzień produkcji przy kasie.

— Na dochód ubogich, zostających w domu pracy towarzystwa Opatrzności, urządziła właściciel cyrku, bawiący we Lwowie, p. Sidoli, dnia 10 b. m., w piątek, przedstawienie, w którym wezmą udział najznakomitsze siły trupy p. Sidolego, a które zakończy się pantomimą „Kopciuszek“ Biletów na to przedstawienie dostać można u p. Jakóba Lewickiego dyrektora towarzystwa ubezpieczeń, ulica Teatralna nr. 16.

— Festyn na górze Zamkowej zapowiedziany przez stowarzyszenie wzaj. pom. dyetaryuszów i urzędników na dzień 5 b. m., nie przyszedł wcale do skutku z powodu niestawienia się muzyki i niepogody, i odłożony został na następną niedzielę, t. j. na dzień 12 b. m. z programem niezmiennym. Kupione w dniu 5 b. m. odznaki są ważne i na przyszłą niedzielę.

— Obraz Matejki, przedstawiający św. Cyryla i Metodęgo, który miał być jako ferytron zaniesiony przez krakowską pielgrzymkę do Welehradu, został w niedzielę po mszy, celebrowanej przez ks. biskupa krakowskiego, złożony w skarbcu katedralnym na Wawelu, i tam wystawiony będzie na widok publiczny przez dziś i jutro w godzinach po południowych od 2—5. Przed obrazem znajduje się taca, na której zwiedzający składają będą mogli ofiary na budowę kościoła w Bułgarii. Nie można wątpić, powiada *Czas*, że sama sposobność obejrzenia ostatniego dzieła, jakie wyszło z pracowni Matejki, a które nosi na sobie wszystkie cechy jego mistrzowskiego pędzla, będzie dla publiczności dostateczną ponażką.

— Dom zdrojowy w Krynicy. Sprawa budowy domu zdrojowego (*Kurhausu*) w Krynicy zbliża się do pomyślnego załatwienia. W tych dniach nadszedł reskrypt ministra rolnictwa, który zatwierdza ostatecznie budowę domu zdrojowego w Krynicy, według planu premiiowanego przez tutejszą jury (pod godłem Taty), kosztem 150.000 zł. Opracowanie szczegółowych planów ma być w myśl reskryptu ministerjalnego, natychmiast przedsięwzięte.

— Kolonie wakacyjne. Piąty wykaz składki na rzecz tychże kolonii: Strzelec w restauracji p. Töpfera 6 zł. 29 ct.; p. Z. Rojek 2 zł.; dr. Emil Sawicki 12 zł.; p. Zyg. Żółkiewski z listy 1. 73 9 zł.; Stanisław hr. Bardeni 50 zł.; p. Wiktoryja Niedziałkowska z listy 1. 118 50 zł. 32 ct., tudzież 40 fartuszków dla kolonistek; ks. Albus 3 zł.; dyr. Zwierkowski 3 zł.; p. Błahutowa z listy 1. 139 29 zł.; p. Makusz 7 zł. 20 ct.; Strzelec z mleczarni 11 zł.; p. Michał Lubowicz z Winnik 10 zł.; dyr. Lercel z listy 1. 43 97 zł. 43 ct.; opłata za ucznia K. 30 zł.; p. Wład. Mięso-wicz z listy 1. 96 13 zł.; p. Jakób Rittner 2 zł.; dr. Chądzyński 5 zł.; opłata za ucznia O. 30 zł.; p. Lukas 5 zł.; dyr. Czapelski 4 zł.; radca Schneider 1 zł.; p. Wincenty Longchams 20 zł. 50 ct.; pani Tchórznieka 15 zł.; p. Amborski 7 zł. 60 ct.; dr. Alfred Zgórski 24 zł. 10 ct.; dochód z festynu 84 zł. 85 ct., razem 532 zł. 29 ct., razem zaś z poprzednio wykazanymi składkami 1.474 zł. 65 ct., wpłynęła dotychczas na rzecz kolonii wakacyjnych łączna kwota: 2.006 zł. 94 ct. do kasy komitetu. Do komitetu wpłynęło ogółem o przyjęcie do kolonii chłopców 191 podań; komitet na posiedzeniu z dnia 3 lipca b. r., polegając na poleceniu dyrekcji szkolnych przyjął na razie ogółem 86 wakacyonistów; a mianowicie ze szkół średnich 34 uczniów a ze szkół ludowych 52 uczniów. We wtorek dnia 7 lipca stawił się mając przyjęci o godzinie 6 wieczorem w sali gimnast. „Sokoła“ (ulica Zimorowicza), gdzie dr. A. Sieradzki odbędzie oględziny lekarskie, od których wyniku stanowcze przyjęcie do kolonii zależeć będzie. — Dyrekcya tramwaju ofiarowała bezpłatne przewiezienie kolonii wakacyjnej z placu Cłowego na dworzec i napowrót.

— Teatr lwowski w Krynicy rozpoczął przedstawienia d. 3 b. m. komedyą A. Fredry *Słaby panickie*. Artyści lwowscy mają grać cztery razy na tydzień. Według ostatniego numeru czasopisma *Krynica*, liczba gości zdrojowych w tamtejszym zakładzie po dzień 2 lipca wynosiła 834 w 515 rodzinach, gdy w roku przeszłym po dzień ten bawiło tam tylko 674 osób. Goście przybywają z różnych stron świata, z Paryża, Wiednia, Petersburga, Poznania, Warszawy, Wilna, Rygi i t. d. Jeden gość jest aż z dalekich gór, bo szwajcarskich, mianowicie z Appenzell. Przyjechał on nie siebie, lecz naszą żentę „kurować“, a oprócz tego wyrabiać kumys itp. specjalności. Zabrał się jednak do rzeczy jakoś niezgrabnie,

bo ta naprawa naszej zętycy nie trwała długo. Ilość wydanych kąpiel, świadczy również o świetnym sezonie tegorocznym. Wpłynęło bowiem za kąpiele od 1 maja do 30 czerwca roku przeszłego 2356 zł 77 ct., a tego roku w tym samym czasie 2797 zł. 4 ct., czyli o 440 zł. 27 ct. więcej niż roku przeszłego. — W przeszłą niedzielę odbył się koncert państwa Braunów na cytrach, z większym powodzeniem niż poprzedni. Zapowiedziany zaś bal na korzyść pogorzalców Grodna, mający się odbyć 15 bm., budzi żywe zajęcie. Spodziewani są goście i z dalszych stron. Tymczasem urządzono dnia 1 b. m. *reunion* w sali „pod barankiem“, na fundusz pomnika dla sp. dr. Dietla. Jest to już tego sezonu drugi *reunion*, który wypadł pod każdym względem świetnie. Przeszło 60 osób było na sali. Piękny wieniec tańczących zataczał swobodne kręgi po sali balowej, a rozbawiona płeć brzydka i piękniejsza, niechętnie opuszczała salę, gdy jej oznajmiono, że 1 godz. nadchodzi. Lecz nie mogło być inaczej, porządek kąpielowy nie dozwala dłuższych zabaw. Wszystkimi zabawami, wycieczkami i innymi przyjemnościami życia towarzyskiego w Krynicy, kieruje „Wykonawczy komitet zabaw“, złożony z gości kąpielowych i dwóch członków wydziału „Towarzystwa przyjaciół Krynicy“. Tak zorganizowany komitet, może oddać wszelkie usługi gościom kąpielowym, gdyż uprzejmi im nie jedną chwilę pobytu u wód tamtejszych tem więcej, że ma się zasilac nowymi członkami. Slicznie pogoda, przeplatana chwilowymi deszczami, nadaje się wybornie do rozmaitych wycieczek dalszych i bliższych.

— **Statystyka policyjna** za miesiąc czerwiec 1885 r. W miesiącu czerwiec bieżącego roku aresztowała c. k. dyrekcja policyi 974 osób: mianowicie: za obrazę Majestatu 2, za podrzucenie dziecka 1, za niebezpieczną groźbę 1, za zbicie więźnia 1, za kradzież 134, za oszustwo 12, za sprzeniewierzenie 7, za obrazę straży 19, za żebranie 93, za dręczenie zwierząt 7, za przekroczenie przepisów szynkarskich 1, za przekroczenie regulaminu dorozkarskiego 46, za przekroczenie regulaminu służbowego 21, za przekroczenie regulaminu prostytucji 10, za włóczęgostwo 223, za burdy 76, za uszkodzenie cieleśne 14, za uszkodzenie cudzej własności 9, za gry hazardowe 7, za publiczne zgorszenie 2, za gwałt publiczny 1, za opilstwo 71, za podejrzenie zabójstwa dziecka 1, za nieostrożną jazdę 5. Odstawiono z sądów do policyi po odbytej karze 210. Z powyższych aresztowanych odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 45, do c. k. sądu powiatowego karnego 142, do tutejszego magistratu dla zbadania przynależności i dla robót przymusowych 108, do wyszupasowania 107, do szpitala krajowego na słabości kiłowe 71, na świerzb 3, na inne słabości 9, policyjnie ukarano 489 osób.

— **Niemile przebudzenie.** P. Franciszek M., znużony po wycieczce niedzielnej, zdrzemnął się już późną porą na ławce ogrodowej, tak twarde, że przebudziwszy się, spostrzegł, iż niewiadomy sprawca przedsięwziął na jego sukniach zuchwałą operację, albowiem przeciął mu białe pantalon i dostawszy się tym sposobem do jego kieszeń, które porozcinał równie jak kieszonkę kamizelki, oraz dziurkę na której był zabaczony łańcuszek, skradł mu sakiewkę z kwotą 6 zł. a drugą z kwotą 1 zł. 20 ct., tudzież srebrny zegarek ze złotym łańcuszkiem wartości przeszło 60 zł.

— **Przypadkową śmiercią** zginął w tych dniach w skutek utonięcia podczas kąpiele w Sanie mieszkaniec Liszyna, pow. sanockiego, Filip Filipeczak, wzorowy gospodarz, powszechnie lubiany i szanowany.

— **Piorun** d. 28 czerwca po południu podczas gwałtownej burzy uderzył w wieżę kościoła w Głogoczowie, pow. myślenickiego, kiedy właśnie ludzie gromadzili się na niespory, wyrwał kilka gontów i wznicił pożar, który jednak szczęśliwie zdołano stłumić. Przebiwszy sklepienie, dostał się piorun do wnętrza kościoła i poraził dwóch ludzi pod chórem stojących na śmierć, dwóch innych uszkodził ciężko, a kilka lekko. Inny piorun jednocześnie spalił w tej gminie chatę włościańską i zabił krowę. Porażeni ludzie znajdują się w opiece lekarskiej. — W Osieku, pow. białskiego piorun trzy osy i jedną krowę ciężko poraził, a jedną krowę zabił. Szybka pomoc udzielona porażonym, ocaliła im życie. — Na drodze z Nadwórnej do Sopotwiny, w Mołotkowie, zabił piorun izraelitkę Chaję Kreindler, w Stawczanach, pow. gródeckiego, zabił gospodarza Fedka Jarosza i spalił jego chatę, a w Ilniku, pow. tureckiego, zabił 9-letnią dziewczynkę. — Pomniejsze pożary wznicił piorun w Płosinie, pow. brzozowskiego, w Łopatynie, pow. brodzkiego, oraz w Komornikach i Siankach, pow. tureckiego. Wreszcie w Gumniakach, pow. tarnowskiego, spalił na obszarze dworskim dwie stodoły z młocarnią i zapasami siana. Częściowo ubezpieczona szkoda wynosi 6.700 zł.

— **Orkanem i gradem** nawiedzona została d. 3 b. m. gmina Liskowate, w pow. dobromilskim. Wicher zburzył jedną chatę i bardzo znacznie uszkodził budynki gospodarcze na plebanii, oraz 20 innych we wsi, a z kilku pozrywał dachy. W polach grad wielkości orzechów włoskich, zrzucił ogromne spustoszenie, a wezbrane potoki górskie uszkodziły dwa mosty, tak, że komunikacja między Liskowatem

a Krościenkiem, była chwilowo przerwana. D. 4 b. m. po południu burza i grad spustoszył ziemiołody w gminie Książów, a częściowo i w Łacku. — W Zielonej, pow. nadwórniańskiego, drzewo wichrem obalone zabiło włościanina Iwana Zapeja. — Gradem i powodzią nawiedzonych zostało 9 gmin powiatu białskiego, a nado w Mikuszowicach podmulony został nasymp kolejowy, a w Wilkowicach zerwane dwa mosty, na czym ucierpiała komunikacja. — Dotkliwą stratę od gradu i burzy ponieśli również mieszkańcy 7 gmin powiatu horodeńskiego i dwóch gmin powiatu rawskiego. Likwidacyę straty rolników zarządzo.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono trzy srebrne łyżki znaczone A. H., wartości 20 zł.; srebrny zegarek, kryty, cylinder, fabryki genewskiej Pateka, wraz ze złotym łańcuszkiem o podłużnych ogniawkach, kółeczkami spajanych, wartości 60 zł.; buty z fałdowanymi cholewanami; cygarniczkę hebanową z bursztykiem i dwie wełniane popielatki chustki; wełnianą chustkę o tle białem w niebieskie kraty, a drugą wiśniową o białych frenalach. — Zgubiono pugilares czarny z kwotą 9 zł. 96 ct., na ulicy Kaźmierzowskiej; złotą bransletę z niebiesko emaliowanymi listkami, wartości 15 zł.; kartkę zastawniczą zakładu zastaw. i kred. l. 91.515, na paltot, za 6 zł. zastawiony. — Zapomniano w jakiejś dorocznej książce, powieść „Gabryela“. — Znalezione 10 sztuk kuponów od listu zast. galic. towarzystwa kred. ziemsk. na 1.000 zł. nr. 17.191, płatnych od 30 czerwca 1885 r., w ogrodzie Miejskim; kilka metrów czarnej koronki. — Złożono w policyi dwie blachy żelazne nowe.

— **Obraz pędzla św. Łukasza.** *Gazeta Radomska* podaje ciekawą wiadomość, że we wsi Sobótce, w powiecie opatowskim, znajduje się w miejscowym kościele obraz noszący wszelkie cechy starożytności. Napis łaciński na tym obrazie opiewa, że był malowany przez św. Łukasza ewangelistę i przechowywany w skarbcu cesarskim w weneckich; następnie przez dożę weneckiego ks. Dandolo przewieziony z Konstantynopola do Wenecji i umieszczony w kościele św. Marka, gdzie cudami słynął. Obraz ten, na płótnie malowany, ma blisko 3 łokcie długości a 2 szerokości. Z tego powodu ks. R. C., podając powyższe wiadomości o historii tego obrazu, zachęca osoby dokładniej z historią sztuki obeznane, do zajęcia się rozjaśnieniem zagadki, jakim sposobem obraz ten z Wenecji dostał się do naszego kraju, który tym sposobem posiadałby dwa obrazy z 13, przypisywanych św. Łukaszu.

— **Konkurs muzyczny.** Komitet towarzystwa muzycznego w Warszawie ogłasza konkurs na kompozycję chóru na głosy męskie bez akompaniamentu. Konkurującym pozostawia się zupełną swobodę w wyborze tekstu, warunki konkursu wymagają tylko, aby tekst ów był polski a treść świecka. Termin składania kompozycji oznaczono na dzień 1 października r. b. Za utwór, uznany za najlepszy, wyznaczono nagrodę 40 rs., za drugi z kolei 25 rs., za trzeci 15. Komitet sędziowski składają panowie: Adam Müncheimer, Zygmunt Noskowski, Gustaw Rogulski, Juliusz Statler i Aleksander Zarzycki.

— **Konkurs naukowy.** Warszawskie towarzystwo lekarskie ogłasza następujące temata do nagród konkursowych, z funduszu stałego imienia ś. p. dra Adama Helbicha: 1) Określić drogą krytyczną znaczenie patogeniczne i kliniczne podwyższenia ciepłoty ciała w gorączce, (temat z poprzedniego konkursu przedłuża się do dnia 31 grudnia 1885 r.) 2) Opisać pod względem lekarskim i krytycznie porównać źródowiska słonosiarczane i solanki jodowo-bromowe krajowe. jako to: Busk, Ciechocinek, Druskienniki, Iwonicz i inne (temat z poprzedniego konkursu przedłuża się do dnia 31 grudnia 1886 r.) 3) Termin na dowolnie obrać się mający temat z działa historii medycyny w Polsce przedłuża się do dnia 31 grudnia 1886 r. 4) Nowy temat „Określić drogą kliniczną wartość leczniczą mięsienia (massage)“, z terminem do dnia 31 grudnia 1888 r. 5) Nowy temat: „Zmiany chemiczne w moczu w przebiegu suchot płucnych“, z terminem do dnia 1 lipca 1887 r. Za każdą z powyższych prac wyznaczona jest nagroda po 150 rubli. Wszystkie prace nadsyłane być mają pod adresem Towarzystwa lekarskiego w Warszawie (ulica Niecała nr. 7), z zachowaniem zwykłych form konkursowych, t. j. nazwiska autorów i miejsca ich zamieszkania mają być podane w osobnych kopertach zapieczętowanych i opatrzonych stosownymi dewizami.

— **Dobroczyńca.** *Gazeta Polska* w korespondencji z Odessy podaje wiadomość o zapisach na cele dobroczynne, poczynionych przez zmarłego w tem mieście ś. p. Klimowskiego. Majątek nieboszczyka w akcie zastawnym i papierach procentowych wynosił rs. 162.480. Z tego testator przeznacza dla szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie 39.000 rs. na utrzymanie 8-ga podzrutek, dla uniwersytetu w Krakowie na 5 stypendyów rs. 42.500, na 16 stypendyów w dwóch gimnazyjach w gub. wołyńskiej i kijowskiej rs. 40.000, na 3 stypendya w uniwersytecie odeskim 15.000 rs. na zakład sierót przy kościele katolickim w Odessie rs. 5.500, na rannych inwalidów rs. 9.890, dla przytułku miejskiego w Odessie rs. 8.000

dla przytułków starców w gub. wołyńskiej i kijowskiej rs. 9.000, do rozdania ubogim po 2 rs. na osobę, rs 1500.

— **Dzieła sztuki w Paryżu.** Prefekt Paryża zrobił inwentarz wszystkich należących do miasta dzieł sztuki, których wartość wynosi 12.256.660 fr. Z tego przypada na własność miasta 4.178.000 fr., a na 68 gmachów kościelnych 8.078.000 fr. Kościół św. Eustachego zawiera w sobie za 700.000 obrazów i rzeźb, St. Germain-des Prés za 642.000 fr. W spichrzach miejskich na bulwarze Morland, znajduje się 69 posągów nieustawionych dotąd, a ocenionych na 389.000 frank. Rzeźby ratusza przedstawiają wartość 1.384.000 fr. W ogrodach miejskich znajduje się dzieł sztuki na 1.000.000 fr., z tych sam posąg Rzeczypospolitej na placu Chateau d'Eau, wart jest przeszło 300.000 fr. Przedmioty sztuki w zbiorze planów Paryża, ocenione są na 1,7 4.000 fr., bibliotek i muzeum Carnet na 1,200.000 fr. w 23-ch innych bibliotekach miejskich na 648.334 fr.

— **Rafinowany oszust.** *Petersb. Wied.* otrzymały następującą depeszę z Paryża: „Aresztowany w tych dniach opodal kolei du Nord, po uporeczywej walce z agentami tajnej policyi, rosyjski poddany Sawin, który uchodził za oficera kawalerii, księcia Sawina-Bielskiego oddany został pod sąd policyi poprawczej, jako oskarżony o cały szereg oszustw, nadużyć i rozmyślnie wyłudzenie od rozmaitych firm handlowych i osób prywatnych pieniędzy i towarów. Policya tutejsza otrzymała z Moskwy bardzo niekorzystną opinię o tym Sawinie, będącym właścicielem dymisyonowanym koronetem pułku huzarów pawłogradzkiego, liczącym lat 31 i skazanym niedługo na 5 miesięcy więzi przez sąd okręgowy tulski, za czynne znieważenie urzędnika sądowego. Potem Sawin uciekł za granicę, popełniwszy oszustwo jako pełnomocnik pewnej damy przy sprzedaży dóbr, na których kupnie księżna Oboleńska straciła 20.000 rubli. Sawin tytułował się księciem dla tego, że matka jego była z domu księżniczką B. O całym szeregu grubych oszustw, popełnionych przezeń w Nicei, Wiedniu, a nawet Tunisie, donoszono paryskiej policyi. Sawin był już i w Paryżu pod śledztwem za szantaż, jakiego dopuścił się z pewnym właścicielem hotelu, dawszy mu do przechowania brylanty fałszywe i domagając się potem prawdziwych lub ich ceny, pod zagrożeniem procesu. Śledztwo wykryło jak się rzecz miała i przed dwoma laty już pociągnięto Sawina do odpowiedzialności; umiał się jednak jakoś wysiliwać. W Nicei, klub Massena oskarża Sawina o zmianę rosyjskich papierów niemających wartości, na sumę blisko 100.000 franków. W Wiedniu urządził on znowu jakieś szalbierstwo z właścicielem hotelu „Tegethof“ i na brał towarów na kredyt dla nieistniejących kopalni soli „sawino-bielskich“, poczem towary te natychmiast odprzedał osobie trzeciej Sawin wygląda jak człowiek najlepszego towarzystwa, wybornie mówi po angielsku, niemiecku i francusku. Znalezione przy nim 12.000 franków, drobnotkę w porównaniu z tem, co w ostatnich dniach ekspensował w gronie paryskiej „złotej“ młodzieży.

— **Zamrażanie ludzi.** P. Gruselbach, profesor upsalskiego uniwersytetu, ogłasza obecnie, że „zamrozi“ mężczyznę, lub kobietę, która będzie się chciała poddać temu doświadczeniu. Po dokonaniu uspiewu, odejmie im zupełnie pozór życia, obowiązując się doprowadzić organizm znowu do pierwotnego stanu po upływie roku lub dwóch, bez uszczerbku dla zdrowia. Dotychczas jednak profesor nie znalazł amatora, a to mimo panujących upałów.

— **Czarny monarcha.** Król Massala, władca Kongo, bawi obecnie wraz z rodziną i dworem w Antwerpii. Na cześć dostojnego gościa dano galowe przedstawienie w teatrze, składające się z „Podróż naokoło świata“ Verne'a i baletu. Przedstawienie zajęło murzynów niezmiernie. W chwili, gdy pociąg na scenie opadał dzicy i mordują Europejczyków, powstał straszny hałas w loży królewskiej, wycie i okrzyki, którym zawtórował homeryczny śmiech publiczności. Trzebaż nadto, że między statystami na scenie znalazł się jeden prawdziwy murzyn, który, jak tylko zoczył swego monarchę, podbiegł naprzód sceny i z całej siły zawołał, kłaniając się do ziemi: *Mbote Massala!* (Bądź pozdrowiony, Massala!) Król wychylił się z loży i znowu na głos przez cały parter odkryknął wiernemu poddanemu: *Mbote!* (bądź pozdrowiony). Gdy wreszcie podczas baletu urzeli goście zamorsey tańce dzikich, porzucali z siebie okrycia i tańczyć zaczęli w loży. Publiczność, jak łatwo sobie wyobrazić, nie posiadała się z radości.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Szkoła lasowa w Bolechowie.** W rządowej szkole lasowej w Bolechowie, połączonej z internatem, rozpocznie się d. 1 października r. b. nowy kurs szkolny, który potrwa do końca sierpnia 1886. W szkole tej kształcą się uczniowie na lasowych nadzorców. Utrzymanie jednego ucznia wynosi w ciągu 11

miesiący: około 300 zł. W internacie otrzyma każdy uczeń bezpłatnie mieszkanie i pościel. W przyszłym kursie znajdzie w szkole pomieszczenie 15 uczniów, z których kilku może pobierać z funduszy państwowych stypendya do wysokości 200 zł. Po bliższe szczegóły zgłosić się mogą interesowani do tutejszej dyrekcji dóbr państwowych.

* **Kolej Karola Ludwika.** Od 21 do 30 czerwca b. r. było przychodu na linii Lwów-Kraków 189.568 zł. 24 ct (wliczono tu już przychód z kolei lokalnej Jarosław-Sokal w sumie 4.309 zł 30 ct.), na linii Lwów-Brody-Podwołoczyska 63.299 zł. 73 ct., ogółem 252.867 zł. 97 ct. W tym samym okresie roku zeszłego było przychodu na pierwszej linii 224.294 zł. 66 ct., na drugiej 61.552 zł. 65 ct., ogółem 285.847 zł. 31 ct. Od 1 stycznia zaś do 30 czerwca bież. roku wynosił przychód na linii Lwów-Kraków 3.277.842 zł. 60 ct., na linii Lwów-Brody-Podwołoczyska 924.543 zł. 67 ct., ogółem 4.202.386 zł. 27 ct., a w tym samym okresie roku zeszł. na pierwszej linii 3.762.479 zł. 40 ct., na drugiej 899.570 zł. 63 ct., ogółem zaś 4.662.050 zł. 3 ct.

Wiedeń, 7 lipca. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3090 sztuk wołów, między temi galicyjskich i bukowskińskich 1394, węgierskich 810, niemieckich 796. Pomimo, iż sped był o 400 sztuk większy niż zeszłego tygodnia, targ był w ogóle ożywiony. Towar przedni płacono o 1 zł. wyżej, towar średni utrzymał się przy cenach zeszłotygodniowych. Płacono za woły opasowe galicyjskie i bukowskińskie po 55 do 59 złr., najprzedniejsze po 60 do 61 złr., węgierskie po 53 do 58 złr., najprzedniejsze po 59 do 63-50 złr., niemieckie po 56 do 64 złr. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Według depeszy peszteńskiej, w zamku królewskim w Budzie, czynią już przygotowania na przyjęcie Najw. Dworu. W jesieni mają tam przybyć liczni Członkowie Najw. Domu, a przy uroczystym zamknięciu wystawy krajowej. Najw. Dwór będzie jeszcze świetniej reprezentowany, niżeli przy jej otwarciu.

Najj. Pani wraz z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą i licznym orszakiem, przybędzie już w pierwszych dniach do Gödöllö, Monarcha zaś, Najd. Arcyksięstwo i inni Najd. Członkowie Rodziny cesarskiej, oczekiwani są w Budzie z końcem września.

Według znanych dotychczas dyspozycji, Najd. Cesarzowiczowstwo, którzy dzisiaj opuszczają Wiedeń, celem udania się na wystawę antwerską, wstąpią najpierw do Brukselli i ztąd w towarzystwie króla belgijskiego, królowej i księżniczki Klotyldy, wyjadą do Antwerpii.

Najd. Arcyksiężęta Albrecht i Wiktor, przybyli wczoraj do Poli na manewry eskadry, które trwać będą od dnia dzisiejszego do 10 b. m.

Obrady pp. Ministrów austriackich pod przewodnictwem hr. Taaffego odbywały się w sobotę i niedzielę. Dzisiaj zaś rozpoczynają się wspólne konferencye Ministrów obu państw monarchii, które potrwają prawdopodobnie dni ośm. Rokowania te, jak donoszą z Wiednia, nie będą miały jeszcze charakteru merytorycznego, obejmującego szczegóły, lecz celem ich będzie tylko zasadnicze ułożenie *modus procedendi*. Kwestya kwoty na wspólne wydatki i sprawa przywileju bankowego nie wymagają nagłej dyskusji, a kwestya austriacko-węgierskiego *Lloyda* będzie dopiero w końcu rokowań przedmiotem obrad. Z rozstrzygnięciem kwestyi podatku od cukru, która w pierwszym rządzie jest finansowa, nie będzie się rząd spieszył. Co do podatku od spirytusu nie zamierzona jest w ogóle żadna zmiana. Rokowania cłowe odbędą się prawdopodobnie w jesieni, gdyż do tego czasu zasiągnięta będzie opinia korporacji fachowych i na podstawie tej opinii ustalone zostaną pozycje obu rządów.

Książę Bismarck wraz z rodziną wyjechał przedwczoraj z Berlina do Kröchlendorf na ślub swojego syna hr. Wilhelm.

Podana przez nas wczoraj za dziennikami warszawskimi wiadomość o przejeździe do Warszawy komisji reorganizacyjnej banku polskiego okazała się przedwczesną, przyjechał bowiem tylko urzędnik banku państwa dla sprawdzenia kilku pozycji buchalteryjnych. Sprostowanie to podaje dzisiejszy *Kuryer Warszawski*.

Książę bułgarski Aleksander uda się jutro w podróż do Pesztu, głównie dla zwiedzenia tamtejszej wystawy. Książę zabawi przez trzy dni w stolicy węgierskiej.

Turecy we Wschodniej Rumelii przesłali lordowi Salisburemu adres zautofania, w którym witając objęcie przez niego steru rządowego wyrażają nadzieję, że Anglia wejdzie na drogę dawnej, tyle przyjaznej dla Turcyj polityki.

Izba grecka wybrała 146 gł. przeciw 60 głosom kandydata stronnictwa rządowego Kalliphronosa swoim prezydentem

Francuska rada ministrów zajmowała się przesileniem przemysłu tkackiego w Lugdunie. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, że przesilenie lugduńskie nie wynika bynajmniej ze złych interesów przemysłu, lecz przypisać je trzeba robotnikom, którzy wiedząc o tem, że fabrykanci otrzymali liczne zamówienia, chcą wyzyskać chwilę dla podwyższenia płacy zarobkowej, która w istocie jest niską. Przyznał zresztą, że robotnicy zachowali się dotychczas godnie i uczciwie. Ministerstwo nie powzięło żadnej uchwały stanowczej, skutkiem czego, jak donosi korespondent *Köln. Ztg.*, deputowany Lugdun p. Ballue, chce wystąpić w Izbie z interpelacją, która we czwartek ma przyjść na porządek dzienny. Donoszą dalej, że ministerstwo zgadza się na interpelację, pragnie bowiem co do środków zaradczych, pozostawić Izbie decyzję.

Minister wyznań i oświecenia, p. Goblet wystosował do biskupów francuskich okólnik, w którym wzywa, aby przełożeni dycezyj polecieli duchowieństwu jak najściślej zachowanie neutralności przy wyborach.

Zdaje się, że usiłowania umiarkowanych grup republikańskich, by uzyskać porozumienie, zupełnie się rozbiły. Donoszą bowiem, że senator Humbert, który miał wspólnie ze Spullerem wypracować program, prosił deputowanego, ażeby sam zajął się redakcją programu. Spuller zaś nie mając upoważnienia od grup senatu, nie chce się podjąć pracy pozbawionej nadziei rezultatu.

W belgijskiej Izbie poselskiej odbywały się w tych dniach niezwykle burzliwe obrady. Spowodował je deputowany Hanssens, który podniósł mnóstwo zarzutów przeciw ministerstwu i interpelował ministra oświecenia o stosunki szkół ludowych. Deputowany dowodził, że w krótkim czasie działalności nowego gabinetu zniesiono przeszło 1200 szkół państwowych. Najcięższy zarzut spotkał ministra oświaty, deputowany bowiem twierdził, że Thonissen ze względów politycznych służył oświatę i działa dalej w tym kierunku. Deputowani z prawicy żądali, żeby prezes Izby odebrał głos Hanssensowi, lecz prezes nie chciał tego uczynić, twierdząc, że minister może odpowiedzieć na zarzuty. P. Thonissen był jednak tak zirytowany, że musiał go wyręczyć poprzednik na tem stanowisku, eks-minister Jacobs. Rozprawy o sprawach szkolnych nie skończono i mimo upałów spodziewają się jeszcze kilku burzliwych posiedzeń w Izbie.

Z Nowego Jorku donoszą w depeszy z dnia 2 b. m., że pani Duley, znana z zamachu na irlandzkiego przywódcę O'Donovan Rossę, została odesłana do domu obłąkanych w Middletown. Gdy jej oznajmiono o uchwale, ucieszyła się tylko tem, że przeznaczono jej pokój odosobniony i dodała, że czuje potrzebę spokoju i wypoczynku.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 7 lipca. Tytułarny radca rządu i starosta, Józef Kochanowski, w Kimpolung mianowany został radcą rządu przy rządzie krajowym w Czerniowcach, a komisarz powiatowy Mieczysław Zachar starostą na Bukowinie.]

Wiedeń, 7 lipca. (Tel. pryw.) Dnia 4 b. m. odbyło się szkcontro wszystkich komunalnych kas okręgowych miasta Wiednia, przyczem wykryto pewne nieprawidłowości w kasie 4go okręgu.

Wiedeń, 7 lipca. (Tel. pryw.) Do tutejszych dzienników donoszą, iż w Nürschau i Platz (w Czechach), tudzież Blattinitz (na Morawie) odbyły się obszerne poszukiwania za

socjalistami. W poszukiwaniach tych wzięło udział 30 żandarmów. Znalezione podobno wiele pism treści socjalistycznej.

Krems, 7 lipca. (Tel. pr.) Wczoraj postrzelono żołnierza stojącego na warcie przy tutejszej prochowni. Sprawca tego zamachu umknął przed zbliżającymi się żołnierzami.

Peszt, 7 lipca. (Tel. pryw.) Były burmistrz miasta Losoncz, Karol Czobel, zastrzelił się wczoraj a to pod wpływem nadwyzwyczajnych cierpień, wskutek rany z postrzału, otrzymanego w czasie niedawnego pożaru. Przy pożarze tym Czobel jako nacelnik straży, ratując mienie pogorzalców, został przez nieporozumienie poczytany za złodzieja i postrzelony.

Preszburg, 7 lipca. (Tel. pr.) Pomiędzy sekretarzem dyrekcji finansowej, baronem Mejerem, a prawnikiem, Takaczem, odbył się tutaj pojedynek, w którym Mejer został ranny w głowę i brzuch.

Berlin, 7 lipca. (Tel. pr.) *Nat. Ztg.* zaprzecza pogłosce, jakoby minister Puttkammer miał być zamianowany namiestnikiem Alzacji i Lotaryngii.

Nat. Ztg. dowiaduje się, iż położenie wojsk francuskich w Madagaskarze, jest bardzo niekorzystne. Generał Miot miał zażądać 5000 posiłków, a ponieważ wysłano mu tylko 500 ludzi, zmuszony jest ograniczyć się na defenzywie.

Berlin, 6go lipca. (Tel. pryw.) Podróżnik afrykański, Klemens Denhard, przybył tu wczoraj z Zanzibaru.

Poczdum, 7 lipca. Książę Ernest Günther-Schleswig-Holstein skutkiem spłoszenia się koni wypadł wczoraj z powozu i doznał lekkiego uszkodzenia w rękę.

Paryż, 7 lipca. Z powodu najnowszych wypadków w Hue, biskup Treppel uczynił w Izbie deputowanych wniosek o odroczenie dyskusji nad traktatem pokojowym, zawartym w Tientsinie. Minister Freycinet wystąpił przeciw temu wnioskowi, który też Izba odrzuciła.

Izba znaczną większością przyjęła traktat pokojowy, zawarty z Chinami.

Madryt, 7 lipca. W dniu wczorajszym zapadło tutaj na cholera 5 osób, zmarło 3. W różnych prowincjach zmarło na epidemię ogółem 660 osób.

Londyn, 7 lipca. Izba gmin 263 głosami przeciw 219 głosom przyjęła wniosek, przeciw któremu przemawiał Gladstone, o wykluczenie Braudlougha od złożenia przysięgi, a zarazem o wykluczenie go z Izby.

W Izbie lordów, Salisbury złożył obszerne oświadczenie w sprawie afgańskiej i kwestjach dotyczących Egiptu. Mowca podniósł, iż rząd musi tak co do rokowań z Rosją, oraz i innych kwestyj prowadzić dalej politykę swoich poprzedników, skutkiem czego akcja jego i jego deklaracje ulegają znacznemu ograniczeniu. Pierwszem zadaniem jest spełnienie przyjętych zobowiązań. I tak musi rząd trzymać się przyrzeczenia danego emirowi w sprawie wawozu Zufikar. Jest kwestyą żywotną przywrócić wszędzie zaufanie i wiarę, iż dane ze strony W. Brytanii przyrzeczenie zawsze dotrzymanem będzie. Rokowania pomiędzy Anglią i Rosją były prowadzone z obopólnem, szczerem życzeniem, aby załatwić kwestyę w drodze przyjaznej. Dotychczas rokowania te nie postąpiły tak daleko, aby można powiedzieć o nich coś stanowczego. Zresztą w obec stosunków, jakie zachodzą w krajach owej części świata, nie można by nawet w razie zawarcia układów,

przywiązywać do nich rozstrzygającego znaczenia. Natomiast będą prowadzone i nadal także energicznie rozpoczęte obwarowania granic. Co się tyczy Egiptu, musi polityka rządu pozbyć się dotychczasowej chwiejności i oprzeć się na pewnych podstawach. Mowca w ogólnych zarysach skreślił trudne zadanie militarne zabezpieczenia Egiptu przeciw hordom barbarzyńskim, oraz uregulowania stosunków Sudanu, i międzynarodowych stosunków z innymi państwami. Przedewszystkiem wyjaśnionem być musi położenie finansowe. Rzeczą jest niemożliwą uregulować stosunki Egiptu zanim wojska brytyjskie będą w dostatecznej sile. Z kedywem łączą Anglię liczne zobowiązania honoru. Mowca spodziewa się, iż sesya wkrótce zamknięta zostanie. Obecnie nie ma rząd bynajmniej zamiaru zwlekać z rozwiązaniem parlamentu. Nowe wybory odbędą się prawdopodobnie 17 listopada. Carnarvon oświadczył, iż rząd jest zdecydowany nie żądać dla Irlandyi żadnych ustaw wyjątkowych, ale energicznie przestrzegać wykonywania istniejących ustaw.

Wadowice, 7 lipca. Powódź znaczna w powiecie z powodu wylewu Wisły, Skawy i Wieprzówki. Wiele gmin uszkodzonych przy gościńcu rządowym Wadowice-Kalwarya. Mniejszy most zerwany.

(Na wiadomość o tej kłesce, wysłano natychmiast z Prezydium Namiestnictwa zasiłek w kwocie 500 zł. dla dotkniętych powodzią. *Przyp. Red.*)

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 6 lipca 1885, godzina 1, min. 45. Alp. Tow. gór. 37.70, Węg. akcy kredyt. 291.50, Akcy anglo-austr. 99.—, Akcy banku Union 79.25, Akcy kolei Karola Ludwika 244.—, Akcy kolei północnej 238.—, Akcy kolei południowej 137.—, Akcy kolei Alföld 185.50, Akcy kolei Elzbiety 296.75, Akcy kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 230.—, Akcy kolei węg. północno-wschodniej 177.25, Wiedeńskie losy 123.75, Akcy kolei Rudolfa —, Akcy kolei Albrechta —, Węgierskie obligacy państw. w złocie 108.—, (?) Galicyjskie obligacy indemnizacyjne 102.—, Losy regulacy Cisy 120.—, Losy tureckie 95.—, Węgierska renta 99.25, Akcy banku związkowego 101.75, Akcy banku obrotowego —, Akcy kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.25, Węgierskie losy 117.75, Marka niemiecka —. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 6 lipca 1885 r. godzina 5 minut 5. Akcy kredytowe —, Anglo-Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika —, Południowa —, Renta papierowa —, Galic. listy zastawne —, Galicyjskie obligacy indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —. Usposobienie —.

Wiedeń, 7 lipca 1885 r. godzina 10 min. 35. Akcy kredytowe 287.—, Anglo-Austr. —, Unionbank 79.25, Kolej Karola Ludwika 244.25, Południowa 137.10, Renta papierowa —, Galic. listy zastawne —, Galicyjskie obligacy indemnizacyjne —, 4 1/2% listy zastawne banku krajowego 91.75, 4 1/2% pożyczka krajowa z 1883 roku 90.50, Napoleondor 9.86, Rubel papierowy 1.25 1/4. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 6 lipca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 28.75 do 29.— zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 8.21 do 8.23 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) 11.75 do 11.87 zł. Berlin: Pszenica żółta (na czerw. lip.) 169.50 do — żyto — m., spirytus 43.30, olej rzepakowy — m., Szczecin: Pszenica —, rzepak —. Paryż: maki 159 kilogr. 47.—, fr. olej rzepakowy — fr., spirytus —, fr. Wroclaw: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kroczyński

Przyjechali do Lwowa

dnia 7 lipca 1885.
Hotel George'a
Pp. N. hr. Potocki z Maryampola. K. hr. Wodzicki z Olejowa. S. hr. Konarski z Dubiecka. C. Kieszkowski z Krakowa. F. Seidler z Brodów.

Hotel Francuski
Pp. I. Smalawski z Uhreec. I. Kellerman z Kańczugi. Begg v. Albenberg z Tarnopola. I. Kleeberg z Tarnopola. I. Łobos z Brodów.

Hotel Angielski
Pp. I. Janicki z Ostrowca. I. Pilatowski z Dubia. Z. Gottlieb z Dołhomocisk. A. Gojan z Bukowiny. L. Wasilko z Bukowiny. K. Wilke z Teszyna. I. Makarewicz z Jezupola. K. Langhammer z Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatorium c. k. Uniwersytetu we Lwowie) z dnia 7 lipca 1885.
Barometr 732.73 mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 20.0 C. Psychrometr wilgotny 17.4°C. Prężność pary 13.2 mm Wilgodoć 76.0. Zachmurzenie 8 deszcz chwilowy Wiatr NE. Ozon 10.
Temperatura powietrza 16.0 E.
Barometr opada
Stan barometru nad poziom morza 756.88 mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 28.7°C
Najniższa temperatura w nocy 16.5°C.
Ilość opadu mierzonego o 7 z. 0.5 mm.

Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49^{\circ}50'$ $\lambda = 41^{\circ}41'$ w. = 340^m.5.
Dla 8 lipca 1885
E. — 4^m 46^{ss} $\Theta_0 = 7^h$ 6^m 8^{ss}
Wschód słońca 7go lipca o 8h. 7^m 0^{ss}, wschód o 16h. 1^m 0^{ss}.

W lipcu nastąpi ostatnia kwadra księżycowa 5d 2h 10m; now 11d 18h 51m; 9; pierwsza kwadra 18d 13h 55m; 9; pełnia 26d 15h 58m.

Księżyc będzie się znajdował w punkcie przziemnym (Perigeum) 11d 15h 5, w punkcie odziennym (Apogium) 24d 22h, 42m, 5.

Równanie czasu będzie przez cały lipiec dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe wyprzedzać będą słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru na lipiec, zredukowany na poziom Adryatyku jest dla Lwowa 760. mm; średni stan temperatury 19.7°C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

6 lipca 1885.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	730.99	729.48	728.80
Stan termometru suchego w st. Cels.	22.4	16.6	19.2
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	19.6	15.0	17.30
Prężność pary powietrza w milimetr.	15.2	11.7	13.1
Wilgotność powietrza względna w %.	76	83	79
Stan nieba.	9	5	7
Kierunek wiatru.	W.	SW.	SSE.
Siła wiatru.	2	2	1
Ilość opadu mierzonego o 7 ^m 24. mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 27.0 C			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 16.0 C			

Prognoza na dobę następną od 12h w południu 7 lipca 1885.

Przy wietrze więcej południowym niż zachodnim, stan nieba zmienny, chłodniej pogoda niepewna, deszcz chwilowy.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1885
podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 16 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 17 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 13 przed południem pociąg mieszany, o godzinie 3 minut 38 po południu pociąg kurierski.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 45 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 15 rano i o godz. 3 min. 10 po południu pociąg mieszany.

Z Podwoleczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 06 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 1 min. 55 po południu pociąg kurierski, o godz. 2 min. 45 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mieszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobyca, Borysławia, Chyrowa.

Z Podwoleczysk na dworzec Podzamecz. o godz. 9 min. 2 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 53 min. 8 rano i o godz. 3 po południu pociąg mieszany.

Pociąg mieszany: o godz. 1 min 59 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobyca Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.

Pociąg mieszany: o godz. 8 min. 59 rano ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagorza, Zwardonia.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Czerniowiec: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 w południe i o godzinie 10 min. 46 w nocy pociąg mieszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 45 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 4 po południu pociąg mieszany i o godz. 2 min. 5 po południu pociąg kurierski.

Gennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 6 lipca 1885.

Table with columns for 'płaca żądają', 'waluta austr.', 'złr. et.', 'złr. ct.'. Includes sections for '1. Akcje za sztukę', '2. List zastawny', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy miasta Krakowa', '6. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 4 lipca 1885.

Table with columns for '1. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcje', '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'. Lists various financial instruments and their market values.

placa żądają

Table with columns for 'płaca żądają', 'złr.', 'ct.'. Includes sections for 'Czerwon. krzyża austr.', 'Fundacja szpitala Arcyks. Rudolfa', '7. Weksle', 'Kurs złota', 'Bank krajowy', 'Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej'.

Konkursa.

L. 1953. (4359 1-3) W c. k. zakładzie karnym dla mężczyzn w Lwowie jest do obsadzenia dwie posady dozorców więziennych pierwszej klasy z roczną płacą 300 złr., tudzież trzy posady dozorców więziennych drugiej klasy z roczną płacą 260 złr. jakoteż 25 procentowym dodatkiem aktywalnym, dzienną porcją chleba, pomieszkaniem w koszarach lub w razie braku takiego dodatkiem na pomieszkaniu 30 złr. rocznie, nareszcie ubraniem skarbowym wedle przepisu.

nych, w przeciągu czterech tygodni, licząc od ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej”, do tutejszej c. k. Izby notaryalnej wnieść należy. C. k. Izba notaryalna w Krakowie, dnia 3 lipca 1885.

nej, za jakąkolwiek cenę, nawet poniżej ceny wywołania 4.500 zł. Zakład wynosi 225 zł. w. a. W 30 dniach po prawomocności aktu licytacji ma nabywca wykazać, iż należyć Banku są zapłacone, lub przy hipotece pozostawione — a reszta ceny kupna ma być w 30 dniach po doręczeniu tabeli płatniczej do depozytu złożoną, a tymczasem kupiciel będzie 6 od sta odsetki o- płacał.

adwokata dr. Brauna w Brodach i przez niego edykt. Brody, dnia 22 maja 1885. L. 2071. (3663 1-3) W dniach 23 lipca 1885, 20 sierpnia 1885 i 24 września 1885. o godzinie 10tej rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 10/45 w Zarajsku powiatu samborskiego położonej, wyk. hip. l. 9 tejże gminy objętej, ciałą tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Hrynkwowi Czyż pto 1070 zł. 6 ct. w. a z pn.

Licytacje.

L. 241. (4379 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Maryi Hurich w kwocie 70 zł. z pn., odbędzie się w tu-
tejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 962 w Trembowli, ciała tabularnego nie stanowiącej, Franciszka Makarowicza własnej, dnia 29 lipca, 19 sierpnia i 2 września 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusańskiej registraturze.
Trembowla, 30 kwietnia 1885.

L. 3430. (3629 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyjach prowadzi w celu ściągnięcia wierzytelności galic. Banku hipotecznego 31111 zł. 55 ct. z pn., w dniach 31 lipca 1885 i 4 września 1885, zawsze o godzinie 10 rano w biurze V, publiczną przymusową sprzedaż dóbr Bełetaja, w powiecie śniatyńskim położonych Tytusa i Zygmunta Kościuszewskich wedle wyk. hip. 20 karta B. własnych.
Cenę wywołania, poniżej której dobra te sprzedane nie będą, stanowi suma 71375 zł. w. a.
Wadyum 7138 zł.
Wyciąg tabularny i bliższe warunki do przejrzania w registraturze.
Dla nieznanych z miejsca pobytu wierzycieli Karola Meuzl, Macieja Held, Teofili Held i Juliusza Held, również dla wierzycieli, którzy po 1 listopada 1884 wpis uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Dębickiego w Kołomyjach.
Kołomyja, 7 maja 1885.

L. 4979. (3470 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że w dniach 6 sierpnia i 20go sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tymże sądzie na rzecz Herscha Friedmana, celem zaspokojenia dłużnej sumy 142 zł. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod l. k. 148/204 w Samborze w gromadzie średniej położonej, Jana Lenarta własnej. Głównym na drugim terminie licytacyjnym ceny wywołania nie ośiarowano, wyznacza się termin, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, na 21go sierpnia, o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 865 zł. w. a., zaś wadyum 10 pr. takowej.
Tych wierzycieli, którzyby po wniesieniu próśby o licytację realności t. j. po d. 29 kwietnia 1885 prawo rzeczowe na te realności nabyli, uwiadomiam się przez ustanowionego kuratora adw. dr. Kohna, z substytucją adw. kr. dr. Fiternika w Samborze zamieszkałych.
Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i ocenienia powyższej realności można przejrzeć w tusańskiej registraturze.
Sambor, 19 maja 1885.

L. 2465. (4239 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego w likwidacji przeciw Wasylowi Nestor pto 200 zł., z pn. licytowaną będzie w sądzie na dniu 4 sierpnia 9 września i 14 października 1885 o 10 godzinie rano realność pod l. domu 97 w Dorosławie wielkim położona, ciała tabularne stanowiąca.
Cena wywołania 600 zł.
Wadyum 60 zł.
Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kulików, dnia 27 marca 1885.

L. 3503. (4240 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego w. c. w likwidacji przeciw Hryciowi i Parani Potorejko pto 168 zł. licytowaną będzie w sądzie na dniu 19 sierpnia 1885 o 10tej godzinie rano realność pod l. 58 w Artasówce położona ciała tabularne stanowiąca.
Cena wywołania 400 zł.
Wadyum 40 zł.
Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kulików, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 4420. (4315 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia

zapadłych rat w kwotach 687 złr. 35 ct., 423 i 39 n., 18 i 19 haerd., do Feiwa i Maryi Nebenzahlów należących, w dniach 21 lipca, 26 sierpnia i 30 września 1885, zawsze o godzinie 10 rano, tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej.
Cena wywołania 10.000 złr., wadyum 1000 złr.
W razie nieudania się sprzedaży na jednym z powyższych terminów, wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin, na dzień 30 września 1885, o godzinie 10 rano.
Kuratorem niewiadomych i późniejszych wierzycieli jest adw. dr. Flakowicz, z substytucją adw. dr. Gawła.
Bliższe warunki do przejrzania w sądzie. Sanok, dnia 7 czerwca 1885.

C. k. sąd powiatowy Tyśmienica, dnia 19 maja 1885

L. 3423. (3484 2-3)
C. k. sąd obwodowy ogłasza, że celem zaspokojenia należących Bankowi dla handlu i przemysłu w Krakowie sumy 18.000 złr. z pn. odbędzie się w dniach 31 lipca i 4 września 1885, zawsze o godzinie 10 rano w B. V. publiczną przymusową sprzedaż dóbr Dąbrowa część I jak wykaz hip. 225 Nykołaja Pilipeczuka i 12 towarzyszy własnych i dóbr Rudolford jak wyk. hip. 226 Franciszka Gauera i 18 współników własnych.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 141610 złr. w. a.
Wadyum 14161 złr.
Akt oszacowania i bliższe warunki w tus. registraturze.
Kuratorem nieznanych wierzycieli, lub tych którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła ustanowiono adw. dr. Zakrzewski w Kołomyjach.
Kołomyja, dnia 23 kwietnia 1885.

L. 4006. (4297 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 21 lipca, 21 sierpnia i 22 września 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem, odbędzie się w budynku sądowym, celem zaspokojenia należytości Majera Osterera, w kwocie 168 złr. w. a., wraz z 6 pr. edsetkami zwłoki, od 16 stycznia 1878, kosztów egzekucyjnych 2 złr. 52 ct., 7 złr. 94 ct., 2 złr. 52 ct., 8 złr. 96 ct. i 7 złr. 96 ct., licytacja realności dłużnika Wasyla Radomskiego, wykazem hipot. l. 695, księgi głównej gminy Stecowa objętej.
Realność ta będzie na dwóch pierwszych terminach, tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedana.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1300 złr.
Wadyum wynosi 130 złr. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli, ustanowiony jest adwokat dr. Schäffer w Śniatynie.
C. k. sąd powiatowy. Śniatyn, dnia 20 maja 1885.

L. 30551. (4397 2-3)
W celu zabezpieczenia robót rekonstrukcyjnych wykonać się mających w latach 1885 i 1886, z funduszu państwowego na drodze powiatowej zmgrodzko-grabskiej, w jasielskim powiecie, odbędzie się dnia 23 lipca 1885, w c. k. Starostwie w Jasle licytacja za pomocą ofert.
Suma fiskalna tych robót przy budowie nowej 941 metrów długiej, przestrzeni drogi od szczytu góry Halboroskiej ku Krępanej wynosi: 12.493 złr. 23 1/2 ct.
Oferty winne być złożone według przepisów, jakie w tej mierze istnieją, dla zabezpieczenia budowy na gościach państwowych.
Odnoszące się do tego przedsięwzięcia warunki, mogą być przejrzane w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także w wyznaczonym powyż terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct i w wadyum wyoszące 5 pr. od sumy fiskalnej, z wyrażeniem żadanego wynagrodzenia nie tylko cyframi, ale także literami.
Oferty niezłożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 22 czerwca 1885.

L. 3887. (4378 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego banku hipotecznego 89 zł. 46 ct. i 89 zł. 96 ct. zpn., odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności, pod l. k. 33 w Sanoku

położonej, wedle dom. Tom. II i III pag. 423 i 39 n., 18 i 19 haerd., do Feiwa i Maryi Nebenzahlów należących, w dniach 21 lipca, 26 sierpnia i 30 września 1885, zawsze o godzinie 10 rano, tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej.
Cena wywołania 10.000 złr., wadyum 1000 złr.
W razie nieudania się sprzedaży na jednym z powyższych terminów, wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin, na dzień 30 września 1885, o godzinie 10 rano.
Kuratorem niewiadomych i późniejszych wierzycieli jest adw. dr. Flakowicz, z substytucją adw. dr. Gawła.
Bliższe warunki do przejrzania w sądzie. Sanok, dnia 7 czerwca 1885.

L. 1208. (4287 2-3)
W celu zabezpieczenia wykonania pokrycia dachów nad budynkiem c. k. sądu obwodowego i więzień w Stanisławowie, rozpisuje się skutkiem rozporządzenia wysokiego Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego, z dnia 17 czerwca 1885 l. 4858, licytacja za pomocą ofert pisemnych na dzień 21 lipca 1885.
Cena fiskalna za wykonanie tych robót z wyjątkiem pokrycia dachu na więzieniach łupkiem, wynosi 10668 złr. 53 1/2 ct.
Warunki licytacji jako też kosztorys i plan wykonać się mających robót, przejrzane być mogą w biurze prezydyalnym, przed licytacją i w dniu licytacji, dokąd także oferty w 5 pr. wadyum zaopatrzone, w wyznaczonym terminie, najdalej do godziny 12 w południe, wniesione być mogą.
Oferty nieulożone według przepisów, lub też nie wniesione w terminie, nie będą uwzględnione.
Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Stanisławów, 30 czerwca 1885.

L. 3158. (4408 2-3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 16 lipca i 20go sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22go września 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. 432 w Bazarze, Sylwestra Woźniak własnej, na rzecz Herscha Kaufera pto 100 zł. z pn.
Cena wywołania 335 zł.
Wadyum 35 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusańskiej registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adwokata dr. Czackowskiego.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 23 października 1885, o godzinie 9 przed południem.
C. k. sąd powiatowy Czortków, 29 maja 1885.

L. 4277. (4411 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 21 lipca 1885 i dnia 26go sierpnia 1885, każdym razem o 11 godzinie rano odbędzie się w sądzie licytacji nieta-
bularnej realności pod l. k. 84 w Złotkowicach poł. żonej, Teodora i Anny Dutkiewiczów własnej, na zaspokojenie pretensyi Judy Halpern w kwocie 248 zł. w. a. z pn., z dołożeniem, że na tych terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedana zostanie.
W przeciwnym razie wzywa się interesowanych celem ułożenia ułatwiających warunków na 26 sierpnia 1885, o 3 godzinie po południu, z tem zagrożeniem, że niestawiający za przystępujących do wniosku większości obecnych uważani będą.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 200 zł.
Zakład 20 zł. w. a.
Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, wraz z warunkami licytacji przejrzeć można w kancelaryi sądu.
Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się p. Kswerego Brylńskiego z Husakowa.
Mościska, dnia 21 maja 1885.

L. 4947. (3584 2-3)
Na wezwanie c. k. sądu krajowego we Wiedniu z 20 lutego 1885 l. 12622, rozpisuje sąd tutejszy na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. ogólnego austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu, a mianowicie: 2 zaległych rat pożyczkowych 3649 franków 35 ct. i 4063 franków 35 ct., tudzież resztującego kapitału pożyczkowego 113531 franków 3 ct. z pn., egzekucyjną licytację dóbr Bircza I i II z przyległościami Krempak, Korzeniec, Wola Korzeniecka i Nowa wieś, tudzież dóbr Stara Bircza — Stanisława Kowalskiego własnych.
Licytacja ta przeprowadzona będzie w trzech terminach, a to: dnia 21 lipca 1885, dnia 20 sierpnia 1885 i dnia 21 września 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 21.

Cenę wywołania stanowi wartość przez egzekucję prowadzący Zakład na podstawie statutów przyjęta w ilości 122.000 zł. w. a.
Wadyum wynosi 12.200 zł. w. a.
Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpić może nie niżej ceny szacunkowej, na trzecim nie niżej 75.000 zł.
Ewentualny termin do ułożenia warunków ułatwiających, wyznaczony na 21go września 1885, o 4 godzinie po południu.
Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusańskiej registraturze.
Dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 6 kwietnia 1885 prawo hipoteki na sprzedaż się mających dobrach nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna albo dalsze uchwały w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły — ustanawia się kuratora w osobie adw. dr. Dolińskiego, z zastępstwem adwokata dr. Smutnego w Przemyslu.
C. k. sąd obwodowy Przemysl, 6 maja 1885.

L. 2837. (3578 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Bieczu ogłasza, że w dniach 27 lipca 1885, 31go sierpnia 1885 i 28 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod nk. 191 w Moszczenicy położonej wyk. hip. l. 191 ksiąg gruntowych objętej Ignacego Makowa własnej na zaspokojenie pretensyi Samuela Ehrenberga w sumie 48 złr. z przynależnościami.
Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 431 złr. 21 1/2 ct.
Wadyum wynosi 43 złr. 13 ct. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze pomieniowanego sądu.
Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznaczono termin na dzień 28go września 1885 o godz. 3 po południu.
Kuratorem ad actum dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono dra Czesława Sleszkowskiego adwokata w Gorlicach.
C. k. sąd powiatowy Biecz, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 6932. (3589 2-3)
W dniach 10 sierpnia, 11go września, 13 października 1885 o 10tej godzinie rano przymusowo sprzedana będzie realność pod nk. 139 sub. rep. 117 w Żołyni położona dłużników Franciszka i Antoniny małż. Weidowiczów własna na zaspokojenie pretensyi Getzla Wilkenfelda w kwocie 350 złr. z pn.
Cena szacunkowa wynosi 440 złr.
Wadyum 44 złr.
Akt oszacowania, protokół zajęcia i warunki licytacyjne można przegladnąć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy Łańcut, dnia 28 lutego 1885.

L. 1401. (4180 1-3)
Na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji przeciw Aleksandrze i Pawłowi Stańko 119 zł. 91 ct., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 21 lipca i 25go sierpnia 1885, o godzinie 10 rano przymusowa licytacja realności tych dłużników pod l. k. 347 w Jaworowie, bez ciała tabularnego, przy obu terminach tylko za cenę szacunkową 400 zł. lub wyżej.
Wadyum wynosi 40 zł.
Gdyby przy tych terminach sprzedaż nie nastąpiła, odbędzie się dnia 21go września 1885, o godzinie 10 rano rozprawa z wierzycielami, celem ułożenia lżejszych warunków.
Akt zastawniczego opisania i bliższe warunki można w sądzie przejrzeć.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest pan Mikołaj Hołub notaryusz w Jaworowie.
C. k. sąd powiatowy Jaworów, 16 kwietnia 1885.

L. 126. (3666 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Brzostku ogłasza że w dniach 20 sierpnia 1885, 17 września 1885 i 15 października 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwzięcie w gmachu sądowym egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 30 w Przeczyce położonej w księdze gruntowej l. wyk. hip. 74 oznaczonej dłużnika Antoniego Szynala własnej na zaspokojenie pretensyi galic. Zakładu kredyt ziemskiego w Krakowie 300 złr. w. a. z pn.
Cena wywołania 1200 złr. w. a. wadyum 120 złr. wa. Bliższe warunki do przejrzania w sądzie.
C. k. sąd powiatowy Brzostek, dnia 29 marca 1885.

Arrendirungs-Kundmachung.

L. 457.

(4326)

zur Sicherstellung nachstehender Erfordernisse für die k. k. gemeinsame Armee und Landwehr.

Die Arrendirungs-Behandlung wird abgeteilt														
am	beim	für die Arrendirungs-Station	mit dem dormaligen Concurrenten-Orte	auf die Zeit		für den monatlichen Bedarf						Vadium für		Anmerkung
				von	bis	im Winter			im Sommer			Holz	Steinkohlen	
						bei Holz	bei Steinkohlen	Steinkohlen	bei Holz	bei Steinkohlen	Steinkohlen			
				Feuerung	Feuerung	Feuerung	Feuerung		Feuerung	Feuerung		Feuerung	Feuerung	
23. Juli 1885	k. k. Militär-Verpflegs-Magazin Tarnopol.	Tarnopol	Zagrobella	1. September 1885 beim Holz, 1. October 1885 bei Steinkohlen	Ende August 1886	185	1	50	66	—	—	300	25	Ausser dem nebenbezeichneten Erfordernisse ist der Contractant noch verpflichtet, den aus Anlass der jährlichen Concentrirung behufs Vorname der Uebungen mit Reservisten, Uriaubern und Landwehrmännern, im Regimente und mit gemischten Waffen sich ergebenden Mehrbedarf für die innerhalb 15 Kilometer Entfernung bequartirten Truppen loco der Arrendirungs-Station zum Contractspreise abzugeben.
		Trembowla				18	—	—	6	—	—	30	—	
		Strussów	Bernadówka			18	—	—	6	—	—	30	—	
		Czortków				50	—	—	8	—	—	70	—	
		Zaleszczyki				3	—	—	1	—	—	5	—	

Besondere Bestimmungen:

1. Bei dieser Verhandlung werden nur schriftliche Offerte, welche mit einer Stempelmarke von 50 kr. zu versehen sind und längstens bis 11 Uhr Vormittags an dem oben festgesetzten Verhandlungstage beim k. k. Militär-Verpflegs-Magazin zu Tarnopol einlangen, angenommen; nachträglich oder in telegraphischer Form einlangende Offerte werden nicht berücksichtigt. Dieselben müssen genau nach dem beigefügten Formulare verfasst, gesiegelt und an das Verpflegs-Magazin in Tarnopol adressirt sein.

Unter der Adresse ist beizusetzen: „Offert zur Arrendirungs-Behandlung am . . .“

Alle Concurrenten haben mit Ausnahme der bereits in Vertragsverbindlichkeit stehenden und als vollkommen solid bewährten oder der Verhandlungs-Commission als befähigt und vertrauenswürdig bekannten Unternehmer ihre Solidität und Leistungsfähigkeit und zwar: die protokollierten Firmen durch ein von der Handels- und Gewerbekammer, andere durch ein von der zuständigen politischen Behörde ausgestelltes Zeugnis nachzuweisen, da sonst das Offert unberücksichtigt bleiben müsste. Zu diesem Behufe ist bei der betreffenden Handels- und Gewerbekammer resp. politischen Behörde ein Gesuch einzubringen, in welchem nebst dem Vor- und Zunamen, Geschäftszweige und Wohnorte, das die Verhandlung abführende Verpflegs-Magazin, der Tag der öffentlichen Verhandlung, dann die Quantität und Qualität (Gattung) des Sicherstellungsobjectes genau anzugeben ist. Diesem Gesuche kommt die für das Zeugnis erforderliche Stempelmarke beizulegen.

Der auf das Gesuch von der Kammer resp. von der politischen Behörde erhaltene Bescheid, das ist, dass das Zeugnis auf amtlichen Wege an das Verpflegs-Magazin in Tarnopol geleitet werden wird, ist dem Offerte beizuschliessen. Sollte in einem Offerte der Preisansatz in Ziffern von jenem in Buchstaben differiren, so wird der Ansatz in Buchstaben als der richtige angesehen.

2. Die näheren Bedingungen können jeden Tag in der Amtskanzlei des Militär-Verpflegs-Magazins in Tarnopol eingesehen werden, woselbst das für die Verhandlung in zwei gleichlautenden Partien eigens vorbereitete Bedingnis-Heft de dato Tarnopol 30. Juni 1885 erliegt.

3. Gemeinden sind vom Erlage eines Vadiums und einer Caution unbedingt frei und werden wie landwirthschaftliche Vereine und Producenten auf die vorstehend ausgeschriebene pachtweise Besorgung der Militär-Verpflegung besonders aufmerksam gemacht.

4. Die Abgabe hat loco der obgenannten Stationen stattzufinden. Das Brennholz

und die Steinkohlen sind vom Arrendator den Truppen und Anstalten in ihre Ubikationen zuzuführen; daher ist über den Kubikmeter und Meterzentner geforderten Fuhrlohn im Offerte ein separater Antrag zu stellen. Wenn kein Fuhrlohn im Offerte bedungen wird, so wird angenommen, dass derselbe im Offertspreise mitinbegriffen ist.

Für die Station Tarnopol können auch Offerte auf die Lieferung des Brennholzes ins Verpflegs-Magazin eingebracht werden und zwar wird festgesetzt: dass von den zur Einlieferung zu gelangenden 1700 Kubikmeter, im Monate August l. J. also gleich nach erfolgter Genehmigung 100 Kubikmeter und vom Monate September 1885 an, bis Ende April 1886 allmonatlich je 200 Kubikmeter ins Verpflegs-Magazin abgestellt werden.

5. Die Heeres-Verwaltung behält sich das Recht vor, etwaige disponible Regievorräthe während der Vertragsperiode zur Abgabe zu bringen.

6. Der Reservevorrath wird unter besondere Ueberwachung des Verpflegs-Magazins und dort, wo ein solches nicht ist, unter jene des Militär-Stationen Commando gestellt.

7. Die Anbote sind per Ein Kubikmeter Brennholz und Ein Meterzentner Steinkohlen, bei genauer Provenienz, zu stellen. — Die Anbote können auch auf weiches Holz: Föhren oder Kiefern gestellt werden, wobei nur angeführt wird, dass das Aequivalent von weichem Brennholz Ein ein/halb Kubikmeter für Ein Kubikmeter harter Gattung beträgt.

Eine Comulirung mehrerer Stationen in einem Offerte ist nicht gestattet, demnach die Ausstellung separater Offerte für jede Station für sich stattzufinden hat; eine Abweichung hiervon würde eine finanzbehördliche Amtshandlung gegen die Stempelverkürzung nach sich ziehen.

8. Die Offerenten verzichten bezüglich der Erklärung der Heeres-Verwaltung über die Annahme ihres Offertes auf die Einhaltung der im § 862 des a. b. G. B. und in den Artikeln 318 und 319 des österr. Handelsgesetzes für die Erklärung der Annahme eines Versprechens oder Anbotes festgesetzten Fristen.

9. Die Offerenten haben im Offerte ausdrücklich zu erklären: dass sie sich den Bestimmungen des für die Behandlung vorbereiteten Bedingnisheftes de dato Tarnopol 30. Juni 1885 vollkommen unterwerfen.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazin

Tarnopol, 30. Juni 1885.

OFFERTS - FORMULARE:

Ich Gefertigter wohnhaft in Geschäftsmann (Urproducent) erkläre hiemit in Folge Kundmachung Nr. 457 vom 30. Juni 1885 de dato Tarnopol für die Arrendirungs-Station sammt Concurrentenorte

1 Kubikmeter hartes (oder weiches) Brennholz (Gattung anzugeben) zu — fl. — kr. sage

1 Meterzentner Steinkohlen (Provenienz anzugeben) zu — fl. — kr. sage

auf die Zeit von bis abgeben und für dieses Offert mit dem beiliegenden Vadium von fl. bestehend in haften zu wollen.

Ferner verpflichte ich mich im Falle, als ich Ersterer bleiben sollte, längstens binnen 14 Tagen nach erhaltenem amtlicher Verständigung das Vadium auf 10% Caution zu ergänzen, und räume der Heeresverwaltung das Recht ein, wenn ich diess unterliesse, diese Ergänzung selbst durch Rückbehalt des Arrendirungsverdienstes durchzuführen.

Uebrigens unterziehe ich mich ausser den in der Kundmachung verlaublichen, auch jenen Bedingungen, welche in dem für die ausgeschriebene Verhandlung vorbereiteten Bedingnishefte enthalten sind.

Laut anruhendem Bescheide der zu wird mein Soliditäts- und Leistungsfähigkeits- Zeugnis direkt dem Verpflegs-Magazine zu Tarnopol übermiltelt werden.

N. am 1885.

N. N.

L. 38958. (4398 1—3)

W. celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńców państwowych w Krakowskim okręgu budowniczym na okres trzechletni 1886, 1887 i 1888 odbędzie się dnia 23go lipca 1885 w biurze c. k. Starostwa w Krakowie publiczna rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1886:

1) Dla traktu Izdebnickiego 880 metr. sześć. szutru w cenie fiskalnej 2810 złr. 90 ct.

2) Dla ulicy Łobzowskiej 140 metrów sześć. szutru w cenie fiskalnej 723 złr. 80 ct.

3) Dla traktu Nadwiślańskiego 4291 m. sześć. szutru w cenie fiskalnej 17457 złr. 35 1/2 ct.

4) Dla ulicy Podgórskiej 60 metr sześć. szutru w cenie fiskalnej 313 złr. 50 ct.

5) Dla traktu Warszawskiego 480 m. sześć. szutru w cenie fiskalnej 2554 złr. 75 ct.

Ogółem w cenie fiskalnej 23860 złr. 30 1/2 ct.

Blizsze warunki licytacji i wykaz szutrowisk i kamieniołomów, z których materiały ten ma być dostarczony, przejrzeć można w wymienionem c. k. Starostwie, do którego także w oznaczonym terminie do godziny 12 w południe podawane być mają oferty, które w każdym razie opiewać muszą tylko na takie przestrzenie gościńca, dla których szuter lub kamień z jednego i tego samego szutrowiska lub kamieniołomu jest przeznaczony.

Oferty te mają być zaopatrzone marką stemplową na 50 ct., tudzież w 5 pre. wadium, zaś oferowane w nich ceny winny być wyrażone nie tylko cyframi, ale także i literami.

Oferty nieulozone według przepisów, lub niepodane w terminie oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24 czerwca 1885.

L. 2099. (3468 1—3)

Sąd powiatowy w Bieczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w dniu 3go sierpnia 1885 i dnia 7go września 1885 w gmachu tegoż sądu, każdym razem o 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności gruntowych liczbami wykazów hipotecznych 174 i 547

w Moszczenicy położonych Tomasza Górskiego i spadkobierców Wawrzyńca Niemca własnych, na zaspokojenie pretensyi Adolfa Kuczery w resztującej sumie 41 zł. 93 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 450 zł.

Wadium 45 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w registraturze pomienionego sądu.

C. k. sąd powiatowy Biecz, dnia 17 marca 1885.

L. 8311. (4330 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 8860 zł. 40 ct. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się na dniu 19 sierpnia 1885 i 16 września 1885 i 14go października 1885, zawsze o godzinie 10 przed połud. w zabudowaniu sądownym w biurze nr. 15 przymusowa sprzedaż realności pod l. 28 i 23 w Tarnopolu położonych, wedle dom 2 pag. 65 n 7 haer. dłużnika Jakóba Wolfa Zinkesa własnych.

Cena wywołania, poniżej której real-

ności te sprzedane nie będą 40.000 zł.

Wadium 4.000 złr.

Blizsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny przejrzeć można tutejszo - sądownej registraturze.

Tarnopol, 13 czerwca 1885.

L. 2401. (4363 3—3)

C. k. sąd powiat. miej. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez Juliusza Bergera od Maryanny Humińskiej wywalzonej sumy 45 złr. 50 ct. w. a. z pn. publiczną licytację realności pod l. k. 204 w Sokolnikach położonej sp. Maryanny Humińskiej własnej w wyk. hip. l. 152 gminy kat. Sokolniki zapisanej na dzień 9go lipca 1885, 13 sierpnia 1885 i 17 września 1885, każdym razem o godz. 10tej rano w sali rozpraw.

Poręczne 49 złr. 70 ct.

W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w ts. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Weiss, zastępcą adwokat dr. Raabe. Lwów, dnia 24 marca 1885.

L. 6580. (4258 3—3)

17 lipca 1885, 19 sierpnia 1885 i 21 września 1885 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż nietaularnej realności pod l. 49 w Meryszewie położonej, Iwana Makara własnej na zaspokojenie pretensji Bronisława Strzeleckiego kwocie 35 złr. zpn.

Cena wywołania, poniżej której realność ta dopiero na trzecim terminie sprzedana zostanie, wynosi 68 złr. a wadyum 6 złr. 80 ct.

Inne warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania są do przejrzania w tut. sądzie.

C. k. sąd powiatowy
Przemysły, 21 lutego 1885.

L. 34609. (4318 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowlne wodnych na Wiśle pod Smolicami odbędzie się w c. k. starostwie w Krakowie dnia 14go lipca r. b. publiczna licytacja w drodze pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi 7787 złr. 60 ct. Warunki budowy mogą być przejrzane w wspomnianem starostwie gdzie także wnieść należy w powyższym terminie najdalej do godziny 12tej w południe oferty zaopatrzone w 5 pre. wadyum.

Oferty później wniesione lub nieułożone w myśl warunków nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 18 czerwca 1885.

L. 19237. (4319 3—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacji gościńca państwowego Brzeżańskiego w tymże samym okręgu budowniczym na 3 letni okres czasu tj. na lata 1886, 1887 i 1888 odbędzie się w dniu 20 lipca 1885 w c. k. starostwie w Brzeżanach rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1886 wynosi 1200 m. sześć. w kwocie fiskalnej 4086 złr. 10 ct. Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych gdzie także w oznaczonym terminie do godziny 12tej w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w 5 pre. wadyum z wyrażeniem cen zaofiarowanych nie tylko cyframi, ale także i literami.

Oferty winny opiewać na wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu zaopatrywane być mają, nie ułożone zaś według wzoru w §. 45 warunków licytacji przepisanych, lub nie wniesione w terminie powyższym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 21 czerwca 1885.

Ч 856. (4362 2—3)

Ц. к. судъ покртвой гор. делег. секція II. во Львовѣ розписує къ цѣлн заспокоена квоти 668 зар. а. в. съ при на рѣчкѣ общаго ролничо-кредитоваго Заведенія для Галичини и Бѣковины лиценціи реальности выказомъ нпот. ч. 56 громады катастр. Запытокъ овантот, до Олексы Цюпка за исключеніемъ парцель кат. ч. 2188, 3088, 3089, 3090 належати на день 9 Липна 1885, на день 13 Серпня 1885 и на день 24 Бересна 1885, всегда о годинѣ 10 рано къ салн розправъ здитного суда. Цѣна выказана 1600 зар.

На первомъ и второмъ термини реальность таа проданоу буде за или выше цѣны выказанной, на третемъ и инаше.

Ближшій оусловія и витакъ табларный пересмотрити можна въ тсуд. регистратурѣ.
Лвѣвъ, 14 Марта 1885

L. 27874 (4320 3—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacji gościńca państwowych w okręgu budowniczym Stanisławowskim na trzechletni okres czasu tj. na lata 1886, 1887 i 1888 odbędzie się dnia 20 lipca 1885 w c. k. starostwie w Stanisławowie rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1886 wynosi:
a) dla traktu Brzeżańskiego 1320 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 7707 złr. 60 ct.,
b) dla traktu Podbeskidzkiego 2600 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 4404 złr. 20 ct.,
c) dla traktu Roźniatowskiego 570 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 1173 złr. 10 ct. Ogółem 4490 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 13284 złr. 90 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych gdzie także w oznaczonym wyżej terminie do godziny 12tej w południe podane być mają oferty zaopatrzone marką

stemplową na 50 ct. i w 5 pre. wadyum z wyrażeniem cen zaofiarowanych nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferty winny opiewać na wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu lub miejsca wydobycia zaopatrywane być mają, nieułożone zaś według wzoru przepisanego §. 45 warunków licytacji lub nie wniesione w terminie powyższym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 21 czerwca 1885.

L. 12317. (3983 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemięckiego w Krakowie w kwocie 200 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 20 lipca, 20 sierpnia i 21 września 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. k. 84 w Zwierzynie Wojciecha i Tekli małż. Sikorskich vel Sikorów własnej.

Cena wywołania 800 złr. Wadyum 80 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 12 października 1885 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Henryk Schön z substytucją adw. dra Władysława Wilkosza w Krakowie.

Kraków, dnia 14 maja 1885.

L. 2360. (4364 3—3)

C. k. sąd powiat. miej. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez c. k. uprz. gal. Zakład kredytowy włościański wywalczonej sumy 700 złr. w. a. z pn. publiczną licytacją realności Mikołaja Wesołowskiego własnej w wyk. hip. l. 66 gminy Kleparów zapisanej na dzień 9go lipca 1885 i 13 sierpnia 1885, każdym razem o godz. 10 rano w sali rozpraw.

Poręczne 140 złr. W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w ts. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Weiss.
Lwów, dnia 22 marca 1885.

L. 801. (4420 1—3)

W dniach 20 lipca, 20 sierpnia i 22 września 1885, o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 22 w Zabajce położonej, Jana Frączyka własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 7 rat po 6 złr. 50 ct i resztę kapitału 86 złr. 6 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 150 złr. Wadyum 15 złr. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Głogów, 15 maja 1885.

L. 288. (4421 1—3)

W dniach 20 lipca, 20 sierpnia i 21 września 1885 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 51 w Pogwizdowie położonej Tekli, Jakóba i Walentego Zawadzkich własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 18 rat po 6 złr. i resztę kapitału 6 złr. 7 ent. w. a. z pn.

Cena wywołania 150 złr. Wadyum wynosi 15 złr. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Głogów, 12 maja 1885.

L. 5346. (3644 1—3)

Na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacji w kwocie 891 złr. 69 ct. wa. z przynależnościami odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Stryju w dniu 6 sierpnia 1885 o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności włościańskiej Pawła Masłanki pod l. k. 13/11 i 11/19 w Stryju na Zapłatyńce położonej, za jakąkolwiek bądź cenę.

Cena wywołania 2000 złr. w. a.; wadyum 100 złr. wa. inne warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. sąd powiatowy
Stryj, dnia 22 kwietnia 1885.

L. 7613. (4336 1—3)

Sąd miejski delegowany rzeszowski ogłasza, iż w dniach 4 sierpnia 1885, 15go września 1885 i 13 października 1885, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w gmachu sądowym, przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 99/225 w Staromieściu położonej wedle wyk. hipot. 97 gminy katastralnej Staromieście, Franciszka Wróbla własnej, na rzecz Wolfa Adwokata o 150 zł. i 9 zł. w. a. z pn., w pierwszych dwóch terminach za cenę szac-

unkową 1785 złr. w. a., lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takiej.

W razie zaś, gdyby i na tym terminie ta realność z braku licytantów nie została sprzedana, natenczas do ułożenia lżejszych warunków, wyznacza się termin na dzień 13 października 1885, o godzinie 4 po południu.

Wadyum 178 zł. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, dnia 19 czerwca 1885.

L. 527. (4427 1—3)

Dnia 21 lipca 1885 względnie dnia 3 sierpnia 1885 o godz. 10 rano, sprzedane zostaną w drodze licytacji trzy kawałki pola w Dziewięcierzu położone, spadkobierców Wasyła Dacków własne, ciało tabularne stanowiące na 100 złr. ocenione, w celu ściągnięcia pretensji Panka Dubniewicz 16 złr. 72 ct. Wadyum wynosi 10 złr.

Warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Rawa, 30 marca 1885.

Bl. 513. (4255 1—3)

Seitens des k. k. Bezirksgerichtes zu Obertyn wird hiemit zur Kenntniß gebracht daß zur Vereinhbringung der verglichenen Summe pr. 50 fl. ö. W. die exequitive Veräußerung der mit dem Pfändungs-protocoll de praes 13 Februar 1880, 3. 764 pfandweife befriedigten und mit dem Protocoll de pr. 17. Mai 1883 3. 2899 dem Tymko Komisaruk gehörigen, abgekauften Realität sub CM 766 zu Gunsten des Jossel Schoss Klein bewilliget, und hiezu die Termine des 17 August 1885, des 16. September 1885 und des 16. October 1885, hiergerichts jebeßmal um 9 Uhr 9. M. beßtint.

Obertyn, den 1. Februar 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 559. (4399)

Prezydent c. k. sądu wyższego krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej, dnia 1 września 1885, o godzinie 9 rano rozpoczynającej się zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1885, przy c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi, prezydenta tegoż c. k. sądu przewodniczącym sądu przysięgłych, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu: Henryka Jakubowskiego, Władysława Kaweckiego, Franciszka Barańskiego i dr. Edwarda Baucha.

Prezydium c. k. sądu obwodowego
Kołomyja, 4 lipca 1885.

L. 293/pr. (4439)

J. E. Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował reskryptem z dnia 25 czerwca 1885 l. 4150, przewodniczącym sądu przysięgłych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie, na IV kadencję, która się dnia 1 września 1885, o godzinie 9 rano, w gmachu sądowym przy ulicy Senackiej, w sali rozpraw na I piętrze rozpocznie, Macieja Czystaczana, c. k. Radcę sądu krajowego wyższego, przewodniczącego w oddziale karnym c. k. sądu krajowego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. Radców sądu krajowego: Wilhelma Höflicha, Franciszka Matyasa, Ludwika Krzyżanowskiego, Bogumila Nowotnego, Karola Szurka i Leonarda Łukaszewskiego.

Prezydium c. k. sądu krajowego karnego
w Krakowie, dnia 6 lipca 1885.

L. 12683. (3795 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejski delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że rezolucją tabularną z dnia 11 kwietnia 1881 l. 5560, dla niewiadomego z pobytu Piotra Ostrego przeznaczoną, zamianowanemu kuratorowi adwokatowi dr. Mieczysławowi Brzeskiemu doręcza.

Tarnów, dnia 1 czerwca 1885.

L. 5154. (4337 1—3)

C. k. miej. deleg. sąd powiatowy zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Jana Zielińskiego; że Maurycy Grader wniósł 15 września 1884 l. 15442, pozew drobnostkowy przeciw niemu o 48 złr. na który termin do rozprawy na 17 sierpnia 1885, o 8 rano wyznaczono, doręczając takowy kuratorowi ad actum adwokatowi dr. Wurzlowski w Stanisławowie.

Wzywa się Jana Zielińskiego, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił informację, lub wskazał sądowi innego zastępcę, w przeciwnym bowiem razie, skutki opieszałości, sam sobie przypisać musi.
Stanisławów, 28 kwietnia 1885.

L. 3477. (4353 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia, że Zakład kredytowy włościański we Lwowie, wniósł pod dniem 11 kwietnia 1884 l. 3811, przeciw Michałowi Rosie pozew o zapłacenie 14 rat po 6 złr. z pn. Gdy miejsce pobytu Michała Rosy są-

dowi nie jest znane, przeto ustanowiono dla niego kuratorem p. Konstantego Rogalskiego, i termin do dupliki 3 sierpnia 1885, wyznaczono.

Wzywa się zatem Michała Rosę, ażeby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał, osobiście stanął, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, w przeciwnym razie bowiem, skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Tarnobrzeg, 8 czerwca 1885.

L. 3478. (4352 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia, że Zakład kredytowy włościański we Lwowie, wniósł pod dniem 11 kwietnia 1884 l. 3812, przeciw Janowi Motyce pozew o zapłacenie 11 rat po 6 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Jana Motyki sądowi nie jest znane, przeto ustanowiono dla niego kuratorem p. Konstantego Rogalskiego, i termin do dupliki na 3 sierpnia 1885, wyznaczono.

Wzywa się zatem Jana Motykę, ażeby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał, osobiście stanął, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania, sam sobie przypisze.

Tarnobrzeg, 8 czerwca 1885.

L. 21748. (3615 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Teresę z Maciejowskich Janowską, że na prośbę gminy król. stoł. m. Lwowa, im. funduszu kalek św. Łazarza, w sprawie spadkowej Antoniego Krynickiego, celem doręczenia jej uchwały z d. 13 października 1883 l. 46578, pozwalającej wydania kwoty 358 złr., z funduszu masy spadkowej Antoniego Krynickiego, na rzecz funduszu kalek św. Łazarza, równocześnie ustanowiono dla niej kuratora w osobie adw. dr. Rogalskiego we Lwowie, z zastępstwem adw. dr. Lehmana we Lwowie, i temuz kuratorowi wspomnianą uchwałę, równocześnie doręcza.

Lwów, dnia 5 maja 1885.

L. 4415. (3756 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemysłu wzywa każdego możliwego posiadacza wekslu z daty Przemysł 20 marca 1885 na sumę 299 złr. 40 ct. opiewającego dnia 23 lipca 1885 w Przemysłu płatnego, przez Jakuba Wiklera w Przemysłu na rzecz Rubina Bornsteina w Krakowie akceptowanego, ażeby w przeciągu dni 45 od dnia 29 lipca 1885 jako dnia zapadłości wekslu ileż weksel ten tem pewniej sądowi przedłożył, ile że, w przeciwnym razie po bezskutecznym upływie terminu weksel za nieważny uznany będzie.

Przemysł 15 kwietnia 1885.

L. 4414. (3757 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemysłu wzywa edyktami każdego posiadacza wekslu z daty Przemysł 20 marca 1885 na 300 złr. opiewającego, dnia 20 lipca 1885 w Przemysłu płatnego przez Jakóba Wiklera na rzecz Rubina Bornsteina akceptowanego ażeby w przeciągu dni 45 licząc od dnia 21 lipca 1885 jako dnia zapadłości wekslu, weksel ten tem pewniej sądowi przedłożył, ile że w przeciwnym razie po bezskutecznym upływie terminu weksel za nieważny uznany będzie.

Przemysł, 15 kwietnia 1885.

L. 4413. (3758 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemysłu wzywa każdego posiadacza wekslu z daty Przemysł 20 marca 1885 na 300 złr. opiewającego dnia 24 czerwca 1885 w Przemysłu płatnego przez Jakóba Wiklera w Przemysłu na rzecz Rubina Bornsteina w Krakowie akceptowanego aby w przeciągu 45 dni od dnia 25 czerwca 1885 jako dnia zapadłości licząc, weksel ten tem pewniej sądowi przedłożył ile że w przeciwnym razie po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten za nieważny uznany zostanie.

Przemysł, 15 kwietnia 1885.

L. 371. (4017 1—3)

C. k. sąd powiatowy obwieszcza że, dnia 16 października 1866 zmarł w Peszcie Józef Hajnos z Rogoźnika. Gdy niewiadomo czy i jacy pozostali po tymże krewni zstępni przeto wzywa się tychże krewnych którzyby do spadku tego prawa sobie rościłi w wciągu roku od dnia dzisiejszego zgłosili się i deklarację wnieśli, bo inaczej spadek z deklarującymi się prowadzony i przyznany będzie.

Nowy targ, dnia 31 marca 1885.

L. 28808. (4109 1—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Walentego Kaczmarczyka, Wawrzyńca i Ewę Styronów iż celem doręczenia im uchwały tabularnej z dnia 21 marca 1884 l. 5881 ustanowiony został kurator ad actum adwokat dr. Boroński z substytucją adwokata dra. Czernego w Krakowie.

Kraków, 12 grudnia 1884.

L. 26295. (4022)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że firmę "Adam Jakubowski handel wędlin," dnia 28 maja 1885 z rejestru handlowego dla firm pojedynczych wykreślono.
Lwów dnia 30 maja 1885.

L. 4524. (4110)
Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż do rejestru handlowego dla stowarzyszeń przy firmie: "Spółka handlu skór w Rudkach. Towarzystwo zarejestrowane z nieograniczoną poręką w dniu dzisiejszym wpisano że, na walnem zgromadzeniu tegoż towarzystwa dnia 12 kwietnia 1885 w sce Juzefa Angielskiego Jan Poraszczak dyrektorem w miejsce Piotra Krechowicza Jan Wojciechowski kasyerem, a w miejsce Tomasa Patoszwskiego Marceli Sanojca kontrolorem.
Sambor 19 maja 1885.

L. 4370. (3729 3—3)
C. k. sąd powiat. miej. del. w Brzeżanach podaje do wiadomości, że Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, wniosło pod dniem 3 maja 1885 l. 4370, przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Adeli ze Stieberów Starzyńskiej, tudzież przeciw nieobjętej masie s. p. Anny Starzyńskiej, i s. p. Pauliny Ładós, pozew o zapłacenie 200 złr. a. w. z pn.
Kuratorem dla nieobjętych mas spadkowych i dla niewiadomej z miejsca pobytu Adeli ze Stieberów Starzyńskiej, ustanowiono na koszt i niebezpieczeństwo tejże adwokata dr. Leona Madejskiego w Brzeżanach.

Zazarem wzywa się Adelę ze Stieberów Starzyńską, by kuratorowi przyznane-mu dowody swoje udzieliła, lub wskazała sądowi innego pełnomocnika.
Brzeżany, 5 maja 1885.

Bl. 18398. (4301 3—3)
Wom f. f. Landesgerichte in Lemberg wird über das Geschäft des Abraham Halpern das Amortisationsverfahren bezüglich der ihm angeblich in Verlust gerathenen von der galiz. allg. Versicherungs-Gesellschaft in Lemberg zu seinen Gunsten ausgestelltten Associations-Police ddo. 10. November 1873 Nr. 5286, mittelst welcher einerseits Abraham Halpern der wechselseitigen Ueberlebens Association mit dem Liquidationsstermine 1. Jänner 1889 mit einem in 61 viertel-jährigen am 10. Februar, 10. Mai, 10. August und 10. November jeden Jahres zu entrichtenden Raten a 10 fl. ö. W. wovon die letzte am 1. September 1888, zu entrichten ist, einzugestandenen Kapitals-beträge pr. 610 fl. ö. W. beirat, hingegen andererseits ihm die galizische allg. Versicherungs-Gesellschaft die Zuficherung machte, ihm als Begünstigten falls der versicherte David Halpern in Tarnopol im Jahre 1868 geborener Sohn des Abraham Halpern und Gene geb. Sehor den selbstgelegten Liquidationsstermin am 1. Jänner 1889 überlebt nach Vorlage dieser Police und der erforderlichen Dokumente den bei der Vertheilung des Associations-Vermögens verhältnismässigen Antheil auszusprechen, und der unbekannt Inhaber dieser Associations Police aufgefordert dieselbe innerhalb der Zeit eines Jahres sechs Wochen und dreier Tage von der letzten Einschaltung dieses Edictes gerechnet, so gewiss anher vorzulegen, als sonst dieselbe für nichtig erklärt werden wird.
Lemberg, am 2. Mai 1885.

L. 1074. (3639 3—3)
Izaaka i Jakóba Bernsteinów, z życia i miejsca pobytu nieznanych zawiadamia się, że przeciwko nim Feibisch i Elka Heller prawo własności do realności pod l. 20 w Grzymałowie zgłosili, na które to zgłoszenie termin na dzień 9 lipca 1885 o 9 godzinie przed południem, wyznaczony i kuratorem dla nich Dawid Eisig Gruberg ustanowiony został.
C. k. sąd powiatowy.
Grzymałów, 31 marca 1885.

L. 4340. (3631 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanowił w sprawie Chaima i Blimy Tanenbaumów przeciw Józefowi i Katarzynie Kosteckim o wykreślenie ze stanu biernego realności l. k 137 w Przemyślu czynszu najmu 56 złr. m. k. z życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanym Józefowi i Katarzynie Kosteckim względnie ich z życia miejsca i miejsca dobytu nieznanych spadkobiercom kuratora ad actum w osobie adw. dra. Skórskiego z substytucyjną adwokata dra. Czaykowskiego w Przemyślu i wzywa pozwanych by co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawi. gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.
Przemyśl 9 kwietnia 1885

L. 5314. (3660 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze ustanawia dla Julii hr. Dzieduszyckiej, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, celem doręczenia jej tu sądowej uchwały, z dnia

8 stycznia 1885 l. 2, i zastępowania jej w sprawie spadkowej po Maryannie baronowej, Werenkowej kuratorem adwokata dr. Witza w Samborze i doręcza się temuż kuratorowi powyższą uchwałę.
O czym się Julię hr. Dzieduszycką z zawiadaniem zawiadamia, aby rzeczonemu kuratorowi potrzebnej informacji udzieliła, lub innego zastępcę obrała, w przeciwnym razie bowiem, skutki zaniedbania wyniknąć mogące, sobie sama przypisze.
Sambor, 12 maja 1885.

L. 2406. (3628 —3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że z mocy uchwały z dnia 1 maja 1885 l. 1791 w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych Tom. 1 str. 29, 30 w dniu 5 maja 1885 przy firmie Towarzystwo kredytowe w Przemyślanach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką wpisano, iż na odbytem w dniu 21 marca 1885 zwycajnem walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa uchwalono rozwiązanie Towarzystwa zmianą firmy opiewającej obecnie Towarzystwo kredytowe w Przemyślanach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w likwidacyi tudzież iż wybrano likwidatorów: Wolfa Hausmana i Dawida Laptera z Przemyślan.

Wszystkich wierzycieli wzywa się zatem, by się do spółki zgłosili.
Brzeżany 15 maja 1885.

Wyroki prasowe.

(4195)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 250 periodischen Druckschrift „Der junge Ritterik“, humoristisches Volksblatt vom 21. Juni 1885 (auf Seite 8) enthaltenen Bildes mit der Aufschrift „Der größte Künstler“ und des dazu gehörigen Textes, das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen. Zugleich wird die von der f. f. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme dieser Druckschrift nach §§. 487—489 St. G. bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare erkannt.
Wien, am 22. Juni 1885

Das f. f. Kreisgericht in Ung.-Gradiß hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. Juni 1885, J. 4684, die Weiterverbreitung der Nr. 48 der hier erscheinenden periodischen Druckschrift „Moravská Slovac“ vom 17. Juni 1885 wegen des Artitfels „Nase odpoved zidum na Slovaci“, beginnend mit den Worten „Samo sobou se rozumi!“ bis zu den Schlußworten „k dila . . . !!“ nach § 302 St. G. verboten.

(4234)
Das f. f. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit den Erkenntnissen vom 27. Mai und 2. Juni 1885, J. 13388 u. 14712, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 105 vom 5. Mai 1885 wegen des Artitfels „Reichstadt, 3. Mai (von unserer . . . tschechischen Zuckfabrik)“, dann derselben Zeitschrift Nr. 113 vom 14. Mai 1885, wegen des Artitfels „Aufsig, 12. Mai. (Tschechische Provocation)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10. Juni 1885, J. 16692, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Deutsche Hochschule“ Nr. 119 vom 6. Juni 1885 wegen des Artitfels „Im wunderschönen Monat Mai“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkenntnisse vom 10. Juni 1885, J. 15521, die Weiterverbreitung der Reichenberger Zeitung“ Nr. 117 vom 20. Mai 1885 wegen des Artitfels „Bernsdorf, Bezirk Schajlar, 17. Mai. (Tschechische Pfister)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Böhmisches-Leipa hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. Juni 1885, J. 2679, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1443 vom 13. Juni 1885, wegen des Artitfels „Die Wahlen u ihre Folgen“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft

mit dem Erkenntnisse vom 6 Juni 1885, J. 2993, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Ritzbezahl“ Nr. 11/12 vom 1. Juni 1885 wegen der Artitfels „Naz und Seff“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16. Juni 1885, J. 8401 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Volksfreund“ Nr. 11 vom 12. Juni 1885 wegen der Artitel vom Tage „In Graz hat der dortige . . .“ und „Literarische Umschau“ nach § 300, beziehungsweise §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Ungar.-Gradiß hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20ten Juni 1885, J. 4684, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravská Slovac“ Nr. 48 vom 17. Juni 1885, wegen des Artitfels „Nase odpoved zidum“ nach § 302 St. G., verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Sglau hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. Juni 1885, J. 2651, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährischer Grenzboten“ Nr. 68 vom 16. Juni 1885 wegen des Artitfels „Dr. Prazař und die Diurnisten“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Troppau hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13. Juni 1885, J. 3166 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Die Wahrheit“ Nr. 42, Berlin, den 18 October 1884 wegen des Artitfels „Ungarischer Paprika“, und derselben Zeitschrift Nr. 19 vom 10 Mai 1885 wegen des Artitfels „Der Antifeminitismus, seine Wege und Ziele“, nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 3. u. 16. Juni 1885, J. 2622 u. 2814, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Hrvatska“ Nr. 9—10 vom 16. Mai 1885 wegen des Artitfels „Steklisewa kob“ nach § 302 St. G., dann „Il Dalmata“ Nr. 44 vom 9. Juni 1885 wegen der Artitel „Abiamo torto?“ und „Corruzione e carattere“ nach § 300 St. G. verboten.

Upadłości.

L. 964. (4250 3—3)
Podaje się do wiadomości, że c. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu po przestuchaniu wierzycieli masy konkursowej Wolfa Einhorna w myśl §. 74 ust. konk. ustanowił w miejscu adw. dr. Zielińskiego, tymczasowego zarządcy masy krydalnej Wolfa Einhorna, Szyję Zimmera z Nowego Sącza jako zarządcę tejże masy krydalnej, dodając mu za zastępcę Mojżesza Hausstocka z Nowego Sącza, w miejsce tymczasowego zastępcy adw. dr. Bersona.

C. k. sąd obwodowy
Nowy Sącz, 17 czerwca 1885.

Bl. 9070. (4222 3—3)
Wom f. f. Kreisgerichte in Stanislawów wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Ländern für welche die Konkursordnung vom 25. Dezember 1868 R. G. B. 1869 Nr. 1. gilt gelegene unbewegliche Vermögen des Selig Bass Schnittwaarenhändlers in Stanislaw der ordentliche Konkurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der f. f. Kreisgerichts-Adjunkt Herr Sekler und als einstweiliger Massaverwalter Hr. Hersch Angermann in Stanislaw bestimmt.

Alle diejenigen welche gegen diese Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an, bei diesem f. f. Kreisgerichte nach Vorschrift der Konkursordnung, zur Vermeidung der in derselben angedroheten Nachtheile zur Anmeldung, und bei der auf den 27ten August 1885 um 10 Uhr Vormittags im Bureau II. bestimmten Tagfahrt zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei dieser allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl an die Stelle des Massaverwalters, seines Stellvertreters der Mitglieder des Gläubigerausschusses, welche bis dahin im Amte waren andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen. Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen Massaverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl eines Gläubigerausschusses wird die Tagfahrt zum 16ten Juli 1885 um 10 Uhr Vormittags

Bureau II. anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen vorgeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern welche nicht in Stanislaw wohnen erinnert, daß sie nach §. 111 der R. O. einen in Stanislaw wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft zu machen haben, widrigens über Antrag des Konkurs-Kommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger-Zeitung bekannt gegeben werden.

Stanislaw, am 25ten Juni 1885.

L. 17613. (4284 3—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 63 ord., konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Altera Reicha spekulanta w Trzebini, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek bysiej takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkurs. z dnia 25 grudnia 1868, obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Edmunda Gaertnera, c. k. sędziego powiatowego w Chrzanowie, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Myszkowskiego, z substytucyją pana adw. dr. Grudzińskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 11 lipca 1885, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 20 sierpnia 1885, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, lub w c. k. sądzie powiatowym w Chrzanowie podług przepisu ordynacyi konkurs., unikając szkodliwych skłóćków prawa zgłosili, a na terminie ne dzień 21 września 1885, o godz. 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają

Wierzyciele, którzy w Chrzanowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Chrzanowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym zostalby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem, co do układów z wierzycielami.

Kraków, 27 czerwca 1885

L. 92. (4401)
Z powodu śmierci Wolfa Brennera zawiadawcy upadłości Izaka J. Landyaego wyznaczam do wyboru zawiadawcy tejże upadłości termin na dzień 3 sierpnia 1885 godzinę 10 rano wzywając na takowy wierzycieli.

Stanislawów, 21 czerwca 1885.

Komisarz konkursowy
Majeranowski.

L. 28798. (4394)
Lwowski c. k. sąd krajowy jako pertraktujący konkurs Józefa Kobylńskiego mianuje w myśl § 143 ust. konk. w miejsce ustanowionego t. s. uchwałą z dnia 3 czerwca 1882 l. 23350 s. p. Karola Komorry, p. adwokata dra. Emanuela Rojńskiego zarządcą tej masy a zastępcą jego w miejsce ustanowionego powyższą uchwałą adwokata dra. Lubińskiego p. dr. Aleksandra Maryańskiego; co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów, dnia 20 czerwca 1885.

L. 171. (4423)
W celu ostatecznego ustalania złożonego w sprawie konkursowej Wolfa Margla przez byłego zarządcę Israela Nagelsteina rachunku względem wynagrodzenia za sprawowany zarząd i poniesione wydatki wyznacza się termin na dzień 13 lipca 1885 na który się wszystkich wierzycieli konkursowych z tem zawzywa że dotyczące akta w biurze komisarza konkursowego przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy
Jarosław, 23 czerwca 1885.

L. 171. (4424)
W celu ostatecznego ustalenia złożone go w sprawie konkursowej Ryfki Margel przez byłego zarządcę Israela Nagelsteina rachunku względem wynagrodzenia za sprawowany zarząd i poniesione wydatki wyznacza się termin na dzień 13 lipca 1885 o 10 rano na który się wszystkich wierzycieli konkursowych z tem wzywa że dotyczące akta w biurze komisarza konkursowego przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy
Jarosław, 23 czerwca 1885

Kuratele.

L. 12805. (4338 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu uwiadamia, że Mikołaj Sterczyło rolnik ze Soleca marnotrawcą uznany został, i że dla niego Fedia Sołtyszczaka kuratorem ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.
Drohobycz, d. 21 czerwca 1885.

L. 3833. (4375 1-3)
C. k. sąd powiatowy m. del. w Brzeżanach uznaje Marcina Witera z Żołnówki, za marnotrawcę.
Kuratorem Szymon Żolnowski.
Brzeżany, 26 kwietnia 1885.

Doniesienia prywatne.

Na porę kuracyjną 1885
poleca **rzeczywiście dobra**
HERBATE
rossyjską
Izydor Wohl
właściciel jedynej wyłącznego handlu herbaty 15 lat istniejącej we Lwowie, Sykustka 6. [4057 5-2]

L. 928 (4415 1-3)

Konkurs.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30 maja 1885 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę kasyera miejskiego z roczną płacą 500 zlr. w. a.

Posada ta jest prowizoryczną, dopiero po upływie jednego roku może być stabilizowana.

Podania zaopatrzone świadectwami urzędowymi uzdolnienia w kasowości, mają być wnoszone do Zwierzchności gminnej do dnia 19 lipca 1885.

Otrzymujący posadę winien będzie złożyć kaucję do wysokości rocznej płacy.
Gorlice, dnia 4 lipca 1885.

K. k. priv. galiz. Karl Ludwig - Bahn.

Kundmachung.

Bei der in Gegenwart zweier k. k. Notare heute stattgefundenen Vorlosung der 4 1/2 % igen **Schuldverschreibungen** und der **Actien** der k. k. priv. galiz. Karl Ludwig - Bahn wurden mittelst Serienhebung nachstehende Nummern gezogen:

A. Schuldverschreibungen.

a) Emission vom Jahre 1881:	
50 Stück Nr.	4.751 bis 4 800
50 " "	21.001 " 21.050
50 " "	62.051 " 62.100
50 " "	74.701 " 74.750
50 " "	96.151 " 96.200
50 " "	117.101 " 117.150
50 " "	128.651 " 128 700

b) Emission vom Jahre 1882:

13 Stück Nr.	5.084 bis 5 096
13 " "	5.513 " 5 525
13 " "	11.389 " 11.401
13 " "	14.704 " 14.716

zusam. 52 Stück.

Die Rückzahlung dieser verlostten Schuldverschreibungen erfolgt sechs Monate nach der Ziehung. d. i. vom 1. Jänner 1886 an, nach Wahl des Besitzers entweder in **Wien** bei der k. k. priv. galiz. Karl Ludwig - Bahn, oder in **Lemberg, Berlin, Breslau, Frankfurt a. M., Hamburg Leipzig, München, Stuttgart**, mit fl. 300.— o. W. in effectiver Silbermünze.

Mit 1. Jänner 1886 hört jede weitere Verzinsung der verlostten Schuldverschreibungen auf, und sind daher bei Einreicherung der Schuldverschreibungen auch sämtliche bis zu diesem Tage noch nicht fällig gewordenen, zu denselben gehörigen Coupons und der Talon mit rückzustellen, widrigenfalls der Werth der etwa abgetrennten Coupons vom rückzahlenden Kapitale in Abzug gebracht werden wird.

B. Actien

192 Stück der 1 und 2 Emission
Nr. 69.501 bis 69.502, 69.504 bis 69.543, 69.545 bis 69.590, 69.592 bis 69.595, 69.597 bis 69.696

133 Stück der 3, 4 und 5 Emission
Nr. 133.001 bis 133.133

60 Stück der 6. Emission
Nr. 220 501 bis 220.560

Die verlostte Actie Nr. 69563 ist mit lit. B bezeichnet.

Der Besitzer dieser 385 Stück Actien erhalten vom 1. Jänner 1886 angefangen das auf die verlostten Actien wirklich eingezahlte Actien-Kapital in Barem, nebst den bis 31 December 1885 fälligen Zinsen und den etwa noch unbehobenen festgestellten Dividenden, und ihre ursprünglichen Actien werden im Sinne des §. 51 der Statuten gegen besondere, auf den Ueberbringer lautende Genussscheine umgewechselt.

Jak zwykle tak i tego roku w drugiej połowie sierpnia odbędzie się.

Jarmark w Uniowie

o czym się interesowanych pp. kupców mających chęć najęcia sklepów, bud lub placów zawiadamia, że pierwsze zadatki przyjmowane będą 26 b m

Co do najęcia pośredniczy intrologator **M. Sembratowicz, ul. Krakowska 1. 19 Administracya "Dóbr" (Metropolitałnych. 4435 1-3)**

L. 130. (4437 1-3)

Konkurs

na jedno miejsce funduszowe w Zakładzie Sióstr Miłosierdzia dla dziewcząt sierót, u Św. Kazimierza we Lwowie, które bądź to obojga rodziców, bądź jedno z nich utraciły i znajdują się w wieku między 7 a 12 rokiem życia.

Podanie zaopatrzone w świadectwo chrztu, metrykę śmierci obojga ewentualnie jednego z rodziców, tudzież świadectwa ubóstwa, zdrowia i szczepionej ospy, należy wnieść do komisji Instytutu ubogich Chrześcian w pałacu Arcybiskupstwa obrz. łac. we Lwowie, najdalej do 15 sierpnia 1885.

Z Komisji Instytutu ubogich Chrześcian.
Lwów, dnia 1 lipca 1885.

Materye nicianne

na letnie ubrania męskie
meter od 40 centów (3505 8-10)
w największym wyborze poleca
h a n d e l

F. Knauera i Syna

pod „Złotym Lwem“ Lwów, plac Kapitulny.
Na żądanie próbki odwrotną pocztą franko.

APTEKA

Jana Wewiórskiego

przedtem

Jul. Nahlika we Lwowie

ulica Hallecka lic. 5, poleca:

Preparata salicylowe do ust i zębów, jako najlepsze do konserwowania tychże i usunięcia przykrego odoru z ust.

Cena: **pasty salicylowej** puszka 80 cent.
proszku salicylowego pud. 40 cent.
wody salicylowej flaszka 60 cent.

Eau de Botot na wzmocnienie dziąseł i przeciw bolom zębów. Cena flaszki 1 zlr.

Wodę anaterynową

własnego wyrobu. Cena flaszki 40 cent

Krople przeciw bolom zębów

zepsutych, najlepsze, flaszeczka 15 cent.

Oprócz tego utrzymuje na składzie wszelkiego rodzaju wypróbowane środki specyficzne krajowe i zagraniczne, jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe.

Zamówienia z powinowci załatwia się odwrotną pocztą. (1390 19-?)

Die Inhaber dieser Genussscheine haben, mit Ausnahme 5% igen Zinsen des Actien-Kapitals, auf welche ihnen vom 1. Jänner 1886 an kein Anspruch mehr zusteht, gleiche Rechte mit den Besitzern der nicht getilgten Actien.

Nachverzeichnete Nummern von **Schuldverschreibungen** und **Actien**, welche bei den früheren Vorlosungen gehoben worden sind, wurden bisher zur Einlösung nicht producirt, und zwar:

A. Schuldverschreibungen.

a) Emission vom Jahre:

Von der Vorlosung am 1 Juli 1883:

Nr. 30501 bis 30507, 30523 bis 30527, 30534, 67285, 67286, 67287.

Von der Vorlosung am 1 Juli 1884:

Nr. 37066, 37067, 37068.

b) Emission vom Jahre 1882:

Von der Vorlosung am 1. Juli 1884:

Nr. 107.

B. Actien.

Von der Vorlosung am 1. Juli 1880:

Nr. 14116, 109018, 109095.

Von der Vorlosung am 1 Juli 1881:

Nr. 53014, 53024, 53042, 53078, 53085, 53098, 53114, 53130, 53140, 53143, 53147, 208006 bis 208015, 208021, 208022, 208031 bis 208035.

Von der Vorlosung am 1 Juli 1882:

Nr. 59007, 59012, 59019, 59022, 59023, 59024, 59030, 59051, 59059, 59061, 59064, 59076, 59089, 59111, 59131, 59149 bis 59153, 59167, 114514, 114516, 114544, 114570 bis 114573, 114600.

Von der Vorlosung am 1. Juli 1883:

Nr. 3505, 3515, 3533, 3534, 3535, 3537, 3539, 3540, 3548, 3549, 3575, 3577, 3580, 3583, 3592, 3600, 3603 bis 3607, 3615, 3617, 3634, 3645, 3652, 3657, 3663, 3665, 3674, 3675, 141085, 141087, 141089, 141095, 141116, 198031, 198032, 198036 bis 198045.

Von der Vorlosung am 1 Juli 1884:

Nr. 13501, bis 13506, 13516, 13519, 13528, 13539, 13542, 13544 bis 13548, 13554, 13555, 13556, 13558, 13560, 13561, 13569, 13570, 13576, 13579, 13589 bis 13602, 13604, 13606, 13612, 13613, 13614, 13616, 13620, 13622, 13625 bis 13629, 13631 bis 13634, 13643, 13647, 13648, 13649, 13651, 13656, 13661 bis 13664, 13672, 13676 bis 13683, 128001, 128007, bis 128014, 128016, 128017, 128021, 128027, 128028, 128029, 128031, 128032, 128034, 128035, 128036, 128055 bis 128061, 128076, bis 128079, 128104, 128106 bis 128109, 128118, 128119, 128120, 128122, 200011, 200015, 200019, 200020, 200022 bis 200025, 200030 bis 200036, 200053, 200054.

Die Verzinsung der unbehobenen Schuldverschreibungen und Actien ist mit dem der betreffenden Vorlosung zunächst folgenden **Kouponsstermine** erloschen. Die Coupons derselben werden zwar im Falle der Präsentation fortan gezahlt, jedoch wird bei der Einlösung der betreffenden Titres der Betrag der abgängigen Coupons vom Kapitale in Abzuggebracht.

Die Eilneitigung der Amortisirung wurde bewilligt über die 4 1/2 % igen Schuldverschreibungen der Emission vom Jahre 1881:

Nr. 22273 bis incl. 22278, 22363, 66785, 66786, 66787, 126804 und 126805.

Wien, am 1 Juli 1885.

(4327)

Der Verwaltungsrath.

L. 4184.

(4416)

Offert-Ausschreibung.

Für den Bau der Linie **Stryj-Beskid** soll die Lieferung von folgenden Mengen an Wechslern und Kreuzungen auf Holzschwellen für das Schienensystem XI im Offertwege vergeben werden u. zw.

1) 60 Stück complete Flusstahlkreuzungen mit dem Winkel 6° sammt Zugehör nach Norm. Blatt Nr. 111/0, jedoch exclusive Leitschienen.

2) 26 Stück complete Wechsel mit gebogenen Spitzschienen für locale Umstellung, nach Norm. Blatt Nr. 101, 105, 107, 108, 109 und 110/0 inclusive Steckschienen und der auf Norm. Blatt Nr. 105/0 specificirten Bestandtheile.

3) 34 Stück complete Wechsel mit gebogenen Spitzschienen für centrale Weichenstellung nach Norm Blatt Nr. 101, 106, 107, 108 und 109/0 inclusive Stockschienen und der auf Norm. Blatt Nr. 106/0 specificirten Bestandtheile; ferner als Reserve zu den obigen Wechslern noch ausserden

4) 4 Paar vollkommen bearbeitete Spitzschienen sammt angenieteten Charnieren für die Verbindungsstangen nach Norm. Blatt Nr. 107 und 108/0;

5) 4 Paar vollkommen bearbeitete Wurzelstühle sammt eingepasteten Drehzapfen u.

6) 16) Stück vollkommen bearbeitete Gleitstühle, beide aus Flusstahl nach Norm. Blatt Nr. 109/0.

Die Abgabe des Offertes hat sich entweder auf das ganze Lieferungsquantum oder auf Theile desselben zu beziehen.

Die Materialien müssen franco Waggon einer Station der galizischen Transversalbahn u. zw. derart zur Uebergabe gebracht werden, dass:

21 Stück complete Kreuzungen ad Post. 1)

5 " " Wechsel " " 2)

16 " " dtto " " 3)

bis längstens 1. October 1885, der Rest aber, bis längstens 1. Mai 1886 abgeliefert ist.

Die Lieferungsbedingungen, Pläne und Offertformularen erliegen bei der Fach-Abtheilung für Bau und Bahnerhaltung der k. k. General Direction der österr. Staatsbahnen in Wien, dann bei den k. k. Eisenbahnbetriebs-Directionen Krakau und Lemberg und bei der Bauleitung in Stryj zur Einsicht auf, und hat jeder Offerent sich stricte an das Offert-Formulare zu halten.

Das ungestempelte Offert muss versiegelt längstens bis 15 Juli 1. J., 12 Uhr Mittags im Einreichungsprotokolle der k. k. General Direction der österr. Staatsbahnen in Wien (Fünfhaus, Administrationsgebäude), versehen mit der Aufschrift: „Offert für Wechsel-Materiale“ eingereicht werden.

Offerte, welche diesen Bedingungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Wien, im Juli 1885.

Die k. k. Generaldirection der österr. Staatsbahnen.

